

SVJETSKI DAN MISIJA

19. listopada 2025.

FOTO: GRACIA, MISIONARIKI U ARGENTINI, SESTRE MILOSRDNICE SV. VINKA PAULSKOGA

Kao kršćani svi smo pozvani biti misionari, pozvani biti svjedoci Božje spasenjske ljubavi prema svakomu čovjeku.

Animacijski materijali

IMPRESUM

Glavna urednica:

S. Ivana Margarin, FDC

Zamjenik glavne urednice:

Mons. Luka Tunjić

Izdavač i nakladnik:

PAPINSKA MISIJSKA DJELA U REPUBLICI HRVATSKOJ

– NACIONALNA UPRAVA

Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB

tel. 00385/1/5635-055

e-pošta: missio.croatia@misije.hr

web: www.misije.hr

facebook.com/missioHR

instagram.com/misije.hr

NACIONALNA UPRAVA PAPINSKIH MISIJSKIH DJELA

U BOSNI I HERCEGOVINI

Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO

tel. 00387/33/667-889

e-pošta: missio.bih@bih.net.ba

web: www.missio.ba

facebook.com/missioBiH

instagram.com/missio.ba

Suradnici:

p. Zvonko Vlah, p. Antonio Perretta, fra Miroslav Babić,
s. Lucija Vincek, s. Ana Marija Maleš, s. Elizabeta Žuljević,
vlč. Marko Jukić, vlč. Gabrijel Jukić, s. M. Ruža Raič,
fra Ivica Perić, Josip Konjarik, s. Anamarija Vuković,
vlč. Franjo Jačmenica, Dario Kukić (ilustracije)

Fotografije: Misionarke u Argentini - Milosrdnice sv. Vinka Paulskoga
(naslovnica), arhiv PMD-a

Grafičko oblikovanje i tisak: Monogram j.d.o.o.

SADRŽAJ

UVODNIK

- 4 HODOČASNIK NADE – EVANĐEOSKO LICE CRKVE
- 6 PAPINA SVJETSKA MOLITVENA MREŽA 2026.
- 8 PORUKA PAPE FRANJE ZA 99. SVJETSKI DAN MISIJA 2025.
- 12 PORUKA PREDSEDNIKA VIJEĆA ZA MISIJE HRVATSKE
BISKUPSKO KONFERENCIJE

NAŠA TEMA

- 15 MISIJA AD GENTES: DREVNA I UVIJEK NOVA STRAST CRKVE

NOVI MISIONARI

- 19 S. M. JULIANA BERETIĆ - NOVA MISIONARKA U PERUU

LITURGIJA

- 23 RAZMATRANJE LITURGIJSKIH TEKSTOVA ZA 28. TJEDAN
KROZ GODINU
- 30 SVJETSKI DAN MISIJA

ANIMACIJA

- 35 KATEHEZA ZA NIŽE RAZREDE OSNOVNE ŠKOLE
- 39 KATEHEZA ZA VIŠE RAZREDE OSNOVNE ŠKOLE
- 42 SLAVNA OTAJSTVA MISIJSKE KRUNICE

DODATAK

- 45 BISKUPIJSKI RAVNATELJI PAPINSKIH MISIJSKIH DJELA
- 47 POPIS MISIONARA PO ZEMLJAMA POD SKRBI
KONGREGACIJE ZA EVANGELIZACIJU NARODA
- 49 POPIS MISIONARA PO ZEMLJAMA KOJE NISU POD SKRBI
KONGREGACIJE ZA EVANGELIZACIJU NARODA

UVODNIK

Hodočasnik nade – evanđeosko lice Crkve

Nezaobilazna je riječ i tema u ovoj, jubilejskoj godini NADA. Blagopokojni papa Franjo, koji je proglasio jubilejsku godinu, poziva sve vjernike da budu glasnici i hodočasnici nade. U tom duhu papa je naslovio i svoju poruku za Svjetski dan misija – Misijsku nedjelju: Misionari nade među narodima. Papa nas želi podsjetiti na našu temeljnu zadaću, a to je evangelizacija. Zatim nas želi podsjetiti na smisao našeg života te obnoviti u nama uspavan žar za vlastitim spasenjem i spasenjem svakog čovjeka. Ili prerečeno u pitanje: Što bi značila Kristova žrtva na križu bez spasenja svijeta i što bi značio naš život bez uskrsnuća na život vječni?

U tom duhu ne možemo se ne pitati koliko smo uopće svjesni da smo hodočasnici i misionari nade te na koji način to pokazujemo. Nada je jedna od tri teološke krjeposti i kao takvu možemo ju razumjeti samo u kontekstu druge dvije teološke krjeposti – vjere i ljubavi. Nada nije nešto što je isključivo usmjereno prema budućnosti i vječnom životu. Ona nas potiče da podignemo pogled od ovozemaljske stvarnosti prema nebu, od materijalne i tjelesne prema duhovnoj i transcendentnoj stvarnosti, od čovjeka prema Bogu. Samo onaj tko vjeruje u Božje kraljevstvo na nebu nalazi smisao da ga izgrađuje i ovdje na zemlji. A može li ga se izgrađivati bez vjere, nade i ljubavi, koje su u temelju tog kraljevstva? Izgradnja života i svijeta bez vjere, nade i ljubavi izgradnja je hrama ljudske sebičnosti, koja vodi u vlastitu dezintegraciju, u vlastitu smrt, u smrt svega stvorenoga, jer ljudski interes bez vjere, nade i ljubavi pokopava osnovnu

Božju zamisao, u kojoj se svaki pojedinac izgrađuje i ostvaruje samo u služenju zajednici, a posebno najpotrebitijima. Umirati poput pšenična zrna put je evanđeoske ljubavi, koja obvezuje svakog člana Crkve. Izgaranje, izgradnja i na kraju umiranje poput Krista za Crkvu najplodonosniji je put evangelizacije, čime Crkva pokazuje svoje pravo lice, a njezino najljepše lice svetost je njezinih članova. Takova lica Crkve nema bez svakodnevna prelaska iz smrti u život. (Usp. Iv 3, 14.) A iz smrti u život prelazimo kada god smo svjesni svoje slabosti i grješnosti, kada god ulažemo u sebe da bismo bili od koristi braći i sestrama, kada god izgrađujemo pravedniji i bolji svijet, kada god se borimo protiv nasilja,

ugnjjetavanja i različitih zloupotreba, kada god hranimo svoju dušu molitvom i sakramentima, kada god činimo milosrdna djela ljubavi: gladna nahraniti, žedna napojiti, bolesna i utamničena pohoditi... (Usp. Mt 25, 35 – 46.) Na taj način ispunjavamo Kristovu zapovijed: „Što god učiniste jednome od ove moje najmanje braće, meni učiniste.“ (Mt 25, 40.) Prelaženje iz smrti u život trajno je izgrađivanje sklada svih stvorenja međusobno sa svojim Stvoriteljem. A tog sklada nema bez svijesti svakog čovjeka da je on sam stvorenje, a da su drugi ljudi, priroda i sve stvoreno njegova šansa na putu stvaranja kraljevstva nebeskoga ovdje na zemlji, koje je predokus onoga nebeskoga.

Hodočasnici i misionari nade, kakve nas je želio blagopokojni papa Franjo, možemo biti ako smo uistinu spremni prelaziti iz smrti u život. Ako smo spremni na svakodnevno i trajno obraćenje, da bismo se u svakoj životnoj situaciji suobličavali

Kristu Gospodinu. Jer jedino je on naša nada, u njemu se ogleda naša vjera, on je mjera naše ljubavi.

Naši misionari istinski su hodočasnici i misionari nade, jer su iz vjere pošli po svem svijetu propovijedati radosnu vijest te umirući sebi dijeliti i svjedočiti ljubav Božju. Priprava za Svjetski dan misija – Misijsku nedjelju prigoda je svima nama da obnovimo i izgrađujemo svijest da smo hodočasnici nade, koji su spremni nesebično podržavati misijsku djelatnost Crkve, a koja ima samo jedan cilj: spasenje svakog čovjeka.

S. Ivana Margarin, FDC,
nacionalna ravnateljica
Papinskih misijskih djela u RH

Mons. Luka Tunjić,
nacionalni ravnatelj
Papinskih misijskih djela u BiH

PAPINA SVJETSKA MOLITVENA MREŽA 2026.

SIJEČANJ

ZA MOLITVU UZ RIJEČ BOŽJU

Pomolimo se da nam molitva uz Riječ Božju bude hrana za život i izvor nade u našim zajednicama, pomažući nam izgraditi Crkvu koja će biti bratska i misionarska.

VELJAČA

ZA BOLESNU DJECU

Pomolimo se da djeca oboljela od neizlječivih bolesti, kao i njihove obitelji, dobiju potrebnu medicinsku njegu i podršku, nikada ne gubeći snagu i nadu.

OŽUJAK

ZA RAZORUŽANJE I MIR

Molimo se da se narodi okrenu učinkovitom razoružanju, posebice nuklearnom, te da svjetski lideri izaberu put dijaloga i diplomacije, a ne nasilja.

TRAVANJ

ZA SVEĆENIKE U KRIZI

Pomolimo se za svećenike koji prolaze kroz trenutke kušnje u svom pozivu, da nađu podršku koja im je potrebna i da ih zajednice podrže s razumijevanjem i molitvom.

SVIBANJ

DA SVI IMAJU HRANU

Pomolimo se da svi, od velikih proizvođača do malih potrošača, uznastoje izbjegavati bacanje hrane, te osiguraju da svatko ima pristup kvalitetnoj hrani.

LIPANJ

ZA VRIJEDNOSTI U SPORTU

Pomolimo se da sport bude instrument mira, susreta i dijaloga među kulturama i narodima, te da promiče vrijednosti kao što su poštovanje, solidarnost i osobni razvoj.

SRPANJ

ZA POŠTOVANJE LJUDSKOG ŽIVOTA

Molimo za poštovanje i zaštitu ljudskog života u svim njegovim fazama, prepoznajući ga kao Božji dar.

KOLOVOZ

ZA EVANGELIZACIJU GRADOVA

Pomolimo se da u velikim gradovima, često obilježenim anonimnošću i usamljenošću, pronađemo nove načine naviještanja Evanđelja, otkrivajući kreativne načine izgradnje zajednica

RUJAN

ZA BRIGU O VODI

Pomolimo se za pravedno i održivo gospodarenje vodom, vitalnim resursom, kako bi joj svi mogli imati jednak pristup.

LISTOPAD

ZA BRIGU O MENTALNOM ZDRAVLJU

Pomolimo se da se u cijeloj Crkvi uspostavi služba za brigu o mentalnom zdravlju, koja će pomagati u prevladavanju stigme i diskriminacije osoba s duševnim bolestima.

STUDENI

ZA PRAVILNO KORIŠTENJE BOGATSTVA

Pomolimo se za ispravno korištenje bogatstva, da ne podlegnemo iskušenju sebičnosti, i da se ono uvijek stavlja u službu općeg dobra i solidarnosti prema onima koji oskudijevaju.

PROSINAC

ZA OBITELJ I S JEDNIM RODITELJEM

Pomolimo se za obitelji koje proživljavaju odsutnost majke ili oca, da pronađu oslonac i podršku u Crkvi, te pomoć i snagu u vjeri, dok prolaze kroz teška vremena.

PORUKA PAPE FRANJE ZA 99. SVJETSKI DAN MISIJA

[19. listopada 2025.]

»Misionari nade među narodima«

Draga braćo i sestre!

Za Svjetski dan misija u jubilejskoj godini 2025., čija je središnja poruka nada (usp. bula *Spes non confundit*, 1), odabrao sam sljedeće geslo: „Misionari nade među narodima”. Ono podsjeća pojedine kršćane i Crkvu, zajednicu krštenih, na temeljni poziv da, Kristovim stopama, budu glasnici i graditelji nade. Svima želim vrijeme milosti s vjernim Bogom koji nas je nanovo rodio u uskrsnom Kristu „za živu nadu” (usp. 1 Pt 1, 3-4) i želim ujedno podsjetiti na neke ključne aspekte kršćanskog misionarskog identiteta kako bismo pustili Duhu Božjem da nas vodi i kako bismo gorjeli svetim žarom za novo evangelizacijsko doba Crkve, poslane ponovno oživjeti nadu u svijetu nad koji se nadvijaju mračne sjene (usp. Enciklika *Fratelli tutti*, 9-55).

1. Stopama Krista naše nade

Slaveći prvi redovni jubilej trećeg tisućljeća, nakon jubileja Svete godine

dvijetisućite, upravljamo svoj pogled Kristu, koji je središte povijesti, koji »jučer i danas isti je – i uvijek« (Heb 13, 8). On je, u sinagogi u Nazaretu, svečano proglasio da se Sveto pismo ispunilo u „danas” njegove povijesne prisutnosti. Objavio se tako kao onaj kojega je Otac poslao pomazanjem Duha Svetoga donositi Radosnu vijest o Božjem kraljevstvu i proglasiti »godinu milosti Gospodnje« za sav ljudski rod (usp. Lk 4, 16-21).

U tom mističnom „danas”, koje traje do svršetka svijeta, u Kristu se ispunilo spasenje za sve, a osobito za one čija je jedina nada Bog. On je, u svom zemaljskom životu, »prošao zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve« od zla i Zloga (usp. Dj 10, 38), vraćajući potrebitima i narodu nadu u Boga. Usto, iskusio je sve ljudske slabosti, izuzev slabosti grijeha, a prolazio je i kroz teške trenutke, koji su mogli dovesti do očaja, poput smrtne muke u Getsemaniju i na križu. Isus je, međutim, sve povjerio Bogu Ocu i s punim povjerenjem bio poslušan njegovu naumu spasenja za čovječanstvo, naumu mira za budućnost

punu nade (usp. Jr 29, 11). Tako je postao božanski Misionar nade, najveći uzor svima onima koji su tijekom stoljećâ ispunjavali poslanje primljeno od Boga i u najvećim kušnjama.

Po svojim učenicima, poslanima svim narodima i na mističan način od njega praćenima, Gospodin Isus nastavlja svoju službu nade za čovječanstvo. On se danas priginje nad svaku siromašnu, ožalošćenu, očajnu i zlom pogođenu osobu da “izlije na njezine rane ulje utjehe i vino nade” (Predslovlje “Isus dobri Samarijanac”). Poslušna svome Gospodinu i Učitelju i s njegovim istim duhom služenja, Crkva, zajednica Kristovih učenikâ misionarâ, nastavlja to poslanje, prinoseći život za sve usred narodâ. Dok se, s jedne strane, mora suočavati s progonima, nevoljama i teškoćama, a, s druge, s vlastitim nesavršenostima i padovima zbog slabosti pojedinih članova, Kristova je ljubav neprestano potiče da, ujedinjena s njim, nastavi dalje tim misionarskim putem i da u sebi, poput njega i s njim, prihvati vapaj čovječanstva, štoviše, uzdisanje svega stvorenja u očekivanju konačnog otkupljenja. To je Crkva koju Gospodin oduvijek i zauvijek poziva da ide njegovim stopama: »ne statična Crkva, [nego] misionarska Crkva, koja putuje s Gospodinom putovima svijeta« (Homilija na završnoj misi Redovite opće skupštine Biskupske sinode, 27. listopada 2024.).

Osjetimo se stoga i mi nadahnuti ići stopama Isusa, našega Gospodina, kako bismo, s njim i u njemu, postali znakovi i glasnici nade za sve, na svakome mjestu i u svim okolnostima u kojima nam Bog daje živjeti. Neka po svim kršćenicima, kao Kristovim učenicima misionarima, njegova nada zasja u svakom kutku zemlje!

2. Kršćani – glasnici i graditelji nade među narodima

Nasljedujući Krista Gospodina, kršćani su pozvani širiti Radosnu vijest dijeleći konkretne životne uvjete onih koje susreću, postajući tako glasnici i graditelji nade. Jer »radost i nada, žalost i tjeskoba ljudi našeg vremena, osobito siromašnih i svih koji trpe, jesu radost i nada, žalost i tjeskoba također Kristovih učenika te nema ničeg uistini ljudskoga a da ne bi našlo odjeka u njihovu srcu« (Gaudium et spes 1).

Ova poznata izjava Drugog vatikanskog koncila, koja izražava osjećaje i stil kršćanskih zajednica u svim vremenima, nastavlja nadahnjivati njihove članove i pomaže im da hodaju zajedno sa svojom braćom i sestrama u svijetu. Tu posebno mislim na vas, misionare ad gentes, koji ste, slijedeći Božji poziv, pošli drugim narodima naviještati Božju ljubav u Kristu. Na tome vam od srca vam zahvaljujem! Vaši su životi konkretan odgovor na poslanje uskrslog Krista, koji je poslao svoje učenike navješćivati evanđelje svim narodima (usp. Mt 28, 18-20). Time dozivate u pamet sveopći poziv krštenikâ da snagom Duha i svakodnevnim trudom i zalaganjem postanu među svim narodima misionari velike nade koju nam je dao Gospodin Isus.

Horizont te nade nadilazi prolazne ovozemaljske stvarnosti i otvara se božanskim stvarnostima, predokus kojih već imamo u sadašnjem času. Kao što je, naime, podsjetio sveti Pavao VI., spasenje u Kristu koje Crkva nudi svima kao dar Božjeg milosrđa nije samo „nutarnje spasenje koje bi se moglo mjeriti prema tvarnim, pa čak ni prema duhovnim dobrima [...] koje su posvema istovjetna s vremenitim željama, nadama,

poslovima i borbama: ono prelazi sve granice da se dovrši u zajedništvu sa samim Posvemašnjim, tj. s Bogom. To spasenje je onostrano, eshatološko. Dakako, ono u ovom životu započinje ali se dovršava u vječnosti“ (Apost. pob. Evangelii nuntiandi, 27).

Oduhovljene tako velikom nadom, kršćanske zajednice mogu biti znakovi novoga čovječanstva u svijetu koji u “najrazvijenijim” područjima pokazuje ozbiljne simptome krize čovjeka: raširen osjećaj izgubljenosti, usamljenosti i napuštenosti starijih te nevoljkost da se potrudimo pomoći našim bližnjima u potrebi. U tehnološki najnaprednijim zemljama nestaje blizine: svi smo međusobno povezani, ali nismo u odnosu. Opsjednutost učinkovitošću, vezanost za materijalne stvari i ambicije dovode nas do toga da postajemo egocentrični i nesposobni za altruizam. Evanđelje, življeno u zajednici, može nam pomoći da ponovno postanemo cjelovita, zdrava i otkupljena ljudska bića.

Ponavljam stoga poziv da se u djelo provode mogućnosti djelovanja koja se spominju u Buli proglašenja Jubileja (br. 7-15), s posebnom pozornošću prema najsiromašnijima i najslabijima, bolesnima, starijima i svima onima koji su isključeni iz materijalističkog i konzumerističkog društva. I to na Božji način: blizinom, suosjećanjem i nježnošću, te njegujući osobni odnos s braćom i sestrama u njihovoj konkretnoj situaciji (usp. Apostolska pobudnica Evangelii gaudium, 127-128). Često nas upravo oni uče kako živjeti u nadi. Kroz osobni doticaj moći ćemo prenositi ljubav Gospodinova samilosnog srca. Iskusićemo tada da je »Srce Kristovo [...] živa jezgra prvog navještaja« (Enciklika Dilexit nos, 32). Napajajući se na tom izvoru,

možemo u svoj jednostavnosti prenositi nadu primljenu od Boga (usp. 1 Pt 1, 21) i donositi drugima istu utjehu kojom nas same tješi Bog (usp. 2 Kor 1, 3-4). U Isusovu ljudskom i božanskom srcu Bog želi progovoriti srcu svake osobe, privlačeći sve svojoj ljubavi. »Poslani smo nastavljati ovo poslanje: da budemo znak Kristova Srca i Očeve ljubavi, obuhvaćajući čitav svijet« (Govor sudionicima Opće skupštine Papinskih misijskih djela, 3. lipnja 2023.).

3. Obnoviti poslanje nade

Suočeni s hitnošću poslanja nade u današnjem vremenu, Kristovi su učenici prvi pozvani izgrađivati se tako da postanu “tvorci” nade i obnovitelji često rastrojenog i nesretnog čovječanstva.

U tu svrhu trebamo obnoviti u sebi uskrсну duhovnost, koju doživljavamo na svakom euharistijskom slavlju, a posebno u Vazmenom trodnevlju, tom središtu i vrhuncu liturgijske godine. Kršteni smo u otkupiteljsko otajstvo Kristove smrti i uskrsnuća, u Pashu Gospodnju koja

označava vječno proljeće povijesti. Mi smo, dakle, "ljudi proljeća", s pogledom punim nade koji želimo podijeliti sa svima, jer u Krista »vjerujemo i znamo da smrt i mržnja nemaju posljednju riječ« kada se radi o ljudskom životu (usp. Kateheza, 23. kolovoza 2017.). Stoga iz vazmenih otajstava, koja se ostvaruju u liturgijskim slavljinama i sakramentima, neprestano crpimo snagu Duha Svetoga kako bismo sa žarom, odlučnošću i strpljivošću djelovali na golemom polju evangelizacije svijeta. »Uskrsli i proslavljeni Krist duboki je izvor naše nade i neće nam uskratiti svoju pomoć da ispunimo poslanje koje nam on povjerava« (Apostolska pobudnica Evangelii gaudium, 275). U njemu živimo i svjedočimo onu svetu nadu koja je "dar i zadaća svakog kršćanina" (La speranza è una luce nella notte, Vatikan 2024., 7).

Misionari nade su muškarci i žene molitve, jer »čovjek koji se nada je čovjek koji moli«, kao što je govorio časní kardinal Van Thuan, koji je tijekom dugog razdoblja patnje u zatvoru sačuvao nadu živom zahvaljujući snazi koju je crpio u ustrajnoj molitvi i euharistiji (usp. F. X. Nguyen Van Thuan, *Il cammino della speranza*, Rim 2001., br. 963). Ne zaboravimo da je molitva prvo misijsko djelo i ujedno »prva snaga nade« (Kateheza, 20. svibnja 2020.).

Obnovimo stoga poslanje nade počevši od molitve, napose molitve s Božjom riječju, a posebno s psalmima, koji predstavljaju veliku molitvenu simfoniju čiji je skladatelj Duh Sveti (usp. Kateheza, 19. lipnja 2024.). Psalmi nas uče nadati se u protivštinama, prepoznavati znakove nade i imati stalnu „misionarsku“ želju da Boga slave svi narodi (usp. Ps 41, 12; 67, 4). Molitvom držimo zapaljenom iskrú nade koju je Bog zapalio u nama, kako bi postala velika vatra, koja rasvjetljuje i grije

sve oko nas, također konkretnim djelima i gestama koje ista ta molitva nadahnjuje.

Konačno, evangelizacija je uvijek djelo zajednice, jednako kao što kršćanska nada ima karakter zajedničke stvarnosti (usp. Benedikt XVI., Enciklika *Spe salvi*, 14). Taj proces ne završava prvim navještajem i krštenjem, nego se nastavlja izgradnjom kršćanskih zajednica kroz praćenje svakoga krštenika na putu Evandjelja. U suvremenom društvu pripadnost Crkvi nikada nije neka stvarnost stečena jednom zauvijek. Stoga je misionarsko djelo prenošenja i oblikovanja zrele vjere u Krista »paradigma svakog djelovanja Crkve« (Apostolska pobudnica *Evangelii gaudium*, 15), djelovanja koje zahtijeva ujedno i molitvu i rad. Ovdje bih još jednom istaknuo važnost te misijske sinodalnosti Crkve kao i službu Papinskih misijskih djela u promicanju misionarske odgovornosti krštenikâ i podupiranju novih partikularnih Crkava. Potičem sve vas, djecu, mlade, odrasle i starije, da svojim svjedočenjem života i molitvom, svojim žrtvama i svojom darežljivošću aktivno sudjelujete u zajedničkom poslanju naviještanja evandjelja. Hvala vam od srca na tome!

Drage sestre i braćo, obratimo se Mariji, Majci Isusa Krista naše nade. Njoj povjeravamo našu želju za ovaj Jubilej i za godine koje dolaze: »Neka svjetlo kršćanske nade dopre do svakog čovjeka, kao poruka Božje ljubavi upućena svima! I neka Crkva bude vjernom svjedokinjom te poruke u svim dijelovima svijeta!« (Bula *Spes non confundit*, 6).

Rim, Sveti Ivan Lateranski, 25. siječnja 2025., blagdan Obraćenja sv. Pavla, apostola.

FRANJO

PORUKA PREDSJEDNIKA VIJEĆA HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE ZA MISIJE U POVODU 99. SVJETSKOG DANA MISIJA – MISIJSKE NEDJELJE

Budimo glasnici i graditelji nade među narodima

Na blagdan Obraćenja sv. Pavla, 25. siječnja, papa Franjo, blage uspomene, uputio je svoju poruku za 99. Svjetski dan misija, koji se ove jubilejske, 2025. godine obilježava u nedjelju 19. listopada. Zahvaljujući žaru i zauzetosti djelatnika i prijatelja misija, brojne župne zajednice vrlo aktivno promiču misijsko djelo Crkve tijekom cijele godine, a napose tijekom mjeseca listopada. I ovom im prigodom najiskrenije zahvaljujemo, moleći da Gospodin njihov trud stotruko umnoži i nagradi.

U svojoj pastirskoj poruci za Misijsku

nedjelju, pod geslom: „Misionari nade među narodima“, papa Franjo poziva sve članove Crkve da „budu glasnici i graditelji nade“ te podsjeća „na neke ključne aspekte kršćanskoga misionarskog identiteta“, da bi svi kršćanici, vođeni Duhom Svetim, „gorjeli svetim žarom za novo evangelizacijsko doba Crkve“.

Vrlo je znakovito da papa Franjo šalje svoju poruku na blagdan Obraćenja sv. Pavla, koji je istinski primjer misionarskog žara i zauzimanja da svaki čovjek upozna evanđelje Isusa Krista. Njegova misijska putovanja iz prvog stoljeća Crkve dosežu do našeg vremena te i nas pozivaju da mu budemo suradnici, poput onih pedesetak

vrijednih i hrabrih muževa i žena, od Barnabe i Timoteja do Akvile i Priscile, koji su ga pratili i bili mu potpora u vršenju Kristove zapovijedi: „Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode.“ (Mt 28,19)

Crkva, koja nas okuplja u jednu obitelj, poziva sve svoje sinove i kćeri da budu aktivni glasnici i graditelji nade u svijetu. Pozvani smo, dakle, živjeti kršćanske vrijednosti ondje gdje jesmo, prema svojim mogućnostima, uključiti se u misijsko djelo Crkve te podržati Papinska misijska djela, kojima je Crkva povjerila brigu za evangelizaciju naroda.

Nacionalni uredi Papinskih misijskih djela – Misijske središnjice nalaze se u Zagrebu i Sarajevu, a njima su Papa i biskupi Crkve u Hrvata povjerili zadaću animiranja misijskog djela Crkve. O tome se može čitati u Radosnoj vijesti, jedinome misijskom listu na hrvatskom jeziku. Postoje i druga medijska sredstva na kojima se može doći do informacija o misijskom djelovanju Crkve, kao i o našim misionarima.

Naši misionari i misionarke, nošeni misionarskim žarom, otisnuli su se s obala svoje domovine i otišli u daleke i nepoznate krajeve, živjeti među nepoznatim narodima i navješćivati im evanđelje Isusa Krista. Zahvalni smo im što, poslušni pozivu Crkve, kao hodočasnici nade, nadilaze ne samo granice zemalja i kontinenata, nego i granice svojih vlastitih snaga te neumorno pridonose evangelizaciji naroda. Oni računaju na našu duhovnu i materijalnu pomoć te su zahvalni za svako i najmanje dobro djelo. O tome smo mogli uživo slušati svjedočanstva naših misionara i misionarka na njihovu 35. godišnjem susretu, koji se održavao od 21.

do 25. lipnja ove godine u Đakovu i u župama Đakovačko-osječke nadbiskupije. Zahvalni smo domaćinima na gostoprimstvu i na odličnoj organizaciji susreta.

Sveti papa Ivan Pavao II. u svojoj enciklici O trajnoj vrijednosti misijske naredbe – *Redemptoris missio* (1990.) kaže: „Misijska Crkva daje ono što dobiva, dijeli siromasima ono što joj njezini imućniji sinovi velikodušno stavljaju na raspolaganje.“ Potom papa zahvaljuje „svima onima koji uz vlastita odricanja daruju za misijsko djelovanje“ (br. 81) te potiče: „Pozivam sve crkve i pastire, sve svećenike, redovnike i vjernike da se otvore općenitosti Crkve, izbjegavajući svaki oblik partikularizma, isključivosti i osjećaja samodostatnosti.“ (Br. 85.)

Kristova radosna vijest spasenja – njegov zemaljski hod od utjelovljenja, preko rođenja, javnog djelovanja, muke, smrti, uskrsnuća i uzašašća – poziva nas na vjeru u bolju budućnost i pobjedu dobrote i ljubavi.

Stoga, oboružani vjerom u Isusa Krista, kao hodočasnici nade, živimo jubilejske vrijednosti, budimo autentični misionari i gorimo svetim žarom za novo evangelizacijsko doba Crkve. Zahvaćeni Kristovim evanđeljem, kao što apostol Pavao bijaše „zahvaćen od Krista“ (Fil 3, 12), oduprimo se duhu indiferentizma i površna življenja kršćanske vjere! Povjerujmo Božjoj ljubavi, koja je jača od svih razaranja, mržnje i podjela! Budimo misionari Božje ljubavi i hodočasnici nade!

✠ Ivan Štironja, biskup,
predsjednik Vijeća HBK-a za misije

NAŠA TEMA

MISIJA AD GENTES – DREVNA I UVIJEK NOVA STRAST CRKVE

Pozvani smo na ponovno otkrivanje dara i poslanja misije, ukorijenjena u evanđelju i obnovljena radosnim navješćajem Krista, za živu i sveopću prisutnost svjedočanstva u svakom kutku svijeta.

Svake godine, kako se približava mjesec listopada, posvećen misiji, Crkva nas podsjeća na taj dar i zadatak, koji uvijek mora biti duboko ukorijenjen u srcu vjere i njezina življenja, u svakom dijelu svijeta. S time u vidu prisjećamo se nekih važnih elemenata misije *ad gentes*.

Korijeni

Među mnogim odlomcima Svetog pisma o toj temi prisjetimo se kako u *Evanđelju po Ivanu* uskrsli Isus dolazi među učenike, daruje im mir i šalje ih u misiju, u dinamici i životu Presvetog Trojstva:

„Isus im ponovno reče: 'Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.' To rekavši, dahne u njih i kaže im: 'Primate Duha Svetoga.'“ (Iv 20, 21 – 22)

Krist, Očev misionar u Duhu, šalje svoje učenike, dajući im vlastito poslanje i pretvarajući ih u apostole darom i snagom Duha Svetoga. On je glas i lice Očevo na zemlji: „Tada povika Isus: 'Tko vjeruje u

mene, ne vjeruje u mene nego u onoga koji me posla; i tko vidi mene, vidi onoga koji me posla.'“ (Iv 12, 44 – 45)

Službeni nauk Crkve o misiji

Poslanje Isusa Krista, kako to jasno podsjeća Drugi vatikanski sabor u dokumentu *Dei Verbum* (*Riječ Božja*), ostvaruje se djelima i riječima: on prenosi ono što mu Otac povjerava (usp. Iv 12, 49 – 50). Sabor također ističe da je Crkva u svojoj biti misionarska i stoga svi moramo postati svjesni misionarskoga poziva, koji mora biti prožet dubokom duhovnošću poslanja.

Papa Pavao VI. podsjeća da je temelj evangelizacijske misije Crkve sam Krist i njegovo djelo spasenja. On je svjedok i misionar *par excellence*, prvi navjestitelj kraljevstva Božjega, koje najavljuje spasenje koje oslobađa čovjeka, sve do žrtve vlastitog života na križu.

Krist neumorno evangelizira riječima i djelima, vidljivim znakovima pažnje i brige za ljude, po kojima prenosi Očevu ljubav. Stoga evangelizacija postaje vlastito poslanje Crkve, koju je utemeljio Krist. Navješćanje evanđelja mora se vršiti s nadom, koja otvara srce slušatelja za divote

Očeve ljubavi. To je poruka koja zahvaća cijeli život i neraskidivo povezuje navještaj s djelatnom ljubavlju, koja promiče „cjelovitog čovjeka i sve ljude“.

Misionarsko poslanje pripada svim kršćanima, svim biskupijama i župama u svijetu. Nije dobrodošla pojava opadanja misionarskog žara, koja se može primijetiti u suvremenoj Crkvi, a koja je često posljedica pogrešna razumijevanja međureligijskog dijaloga, poštovanja tuđe slobode i slično.

Duh Sveti otvara Crkvu za svjedočanstvo u hrabroj slobodi, u praksi nove zapovijedi ljubavi karakteristične za Boga (*agape*). Duh čini cijelu Crkvu misionarskom, u svim njezinim članovima, i djeluje svugdje i u svim vremenima – do svršetka svijeta.

Misionarska metoda

Papa Franjo snažno naglašava u enciklici *Evangelii Gaudium* pozadinu koja uvijek treba nadahnjivati svaki pristup evangelizaciji: **misija u radosti**.

On upućuje i snažno naglašava radosnu dimenziju navještaja Krista, koji proizlazi iz susreta s njime i ispunja srce onoga tko ga upozna i prihvati. Radost se obnavlja i prenosi.

Važno je podsjetiti da je u svakom kontekstu, kada Crkva naviješta da je Bog ljubav, uz verbalni (kateheza) i molitveni (liturgija) navještaj, neodvojivo i promicanje čovječnosti – pozornost prema potrebama braće koje susrećemo na svojem putu, po uzoru na dobrog Samarijanca. To nazivamo **ljudskim promicanjem**. Ono izvire iz vjere u Krista i nikada u Crkvi ne će biti puka socijalna pomoć, već uvijek inteligentan pogled na stvarne potrebe brata, naroda kojemu naviještamo da je Bog ljubav.

Misionarska metoda mora se temeljiti na „**zajedništvu različitosti**“, odnosno na sposobnosti i pozivu da svi sjednemo za

zajednički stol čovječanstva, donoseći ono što jesmo i što posjedujemo.

Dakle...

Svi na djelu, svi misionari radosti u svijetu, s Kristom i u Kristu, na slavu Očevu, u Duhu!

Pripremio: O. Antonio Perretta

Od intuicije do ostvarenja Djela za širenje vjere

Od 1815. godine raste zanimanje francuskog stanovništva za misije. Poziv za sudjelovanje u radu misionara nije došao od crkvenih vlasti u staroj Europi, već od laika. Crkvene vlasti daju prednost unutarnjim misijama. „Ovdje je naša Indija“, odgovaraju francuski biskupi na zahtjeve svećenika za odlaskom u kolonije (1815). „Možemo i na nas gledati kao na zemlju kojoj su potrebne misije“, rekao je biskup u Troyesu 1822. godine. „Nažalost, bilo bi ugodno Bogu kad bi se Francuska mogla tako lako preobratiti kao Kanada, Louisiana i druga područja divljine.“ (Jean Comby, op. cit., str. 17.)

Velik dio javnosti želi čuti priče o misijskom djelovanju u Kini i Latinskoj Americi. U tom ozračju posljednje dvoje djece iz obitelji Jaricot, Philéas, rođen 1797., i Paulina

Marija, rođena 1799., razvijaju veliku ljubav prema misijama. Žele se uključiti i podržati rad misionara. Philéas bi htio otići u Kinu, a Paulina izražava želju da ga slijedi. Philéas odgovara da to nije za djevojčice: „Jadna djevojko, ne možeš, ali ćeš uzeti grablje, skupit ćeš hrpe zlata i poslati mi ih.“ (Jean Comby, *Pauline Jaricot et les missions*, u dokumentima o Pauline Marie Jaricot, br. 6/2013, *Une Œuvre d'amour*, koje je objavilo Glavno tajništvo Francuske biskupske konferencije, str. 17.)

Paulina Jaricot potpuno će se posvetiti tomu načinu djelovanja nakon obraćenja, koje se dogodilo u njezinoj sedamnaestoj godini, kad je još bila zabrinuta za svoj dobar položaj u društvu. Nakon obraćenja odrekla se društvenog života i živjela u skromnosti. Odlučila se potpuno posvetiti Bogu, ali ostati u laičkom staležu i činiti dobra djela.

Godine 1818., Paulina je odlučila otići u Saint-Vallier, u francuskoj regiji Drôme, da bi radila u tvornici svojeg svaka. Zatim odlazi u Lyon, gdje djeluje među ženama koje su uglavnom radile u proizvodnji svile. Paulina je doživjela „prosvjetljenje“ potkraj 1819. godine: svaka bi osoba trebala pronaći deset suradnika koji bi svaki tjedan davali jedan novčić za misijsko djelovanje. Paulina istovremeno moli za misije i financijski djeluje. Paulinina je ideja bila pojednostaviti to prikupljanje novca, da bi ono bilo jednostavnije i produktivnije. Tako se u Lyonu rađa ideja o stvaranju organizacije za prikupljanje novca za misije, osobito one u Americi.

U to vrijeme, 1802. godine, u Lyonu nastaje još jedna muška kongregacija, proizišla iz marijanskih kongregacija koje su isusovci osnovali na svojim fakultetima, uz pomoć oca vjere Pierrea Rogera, koji je trebao postati isusovac. Okupio je mlade ljude koji su se okrenuli dobrotvornim djelima, a postupno i misijama. Kad je u Lyon stigao mons. DuBourg, biskup Louisiane, u Sjevernoj Americi, mladići su uvidjeli novu

prigodu za djelovanje. U tom su se posebno istaknuli Victor Girodon, prijatelj Pauline Jaricot, i Benoît Coste. Jednom zgodom Benoît Coste odgovara generalnomu vikaru, koji ga je pozvao da osnuje udrugu za misijsko djelovanje u Americi: „Umjesto različitih pojedinačnih udruga, ne bi li bilo bolje usmjeriti se na osnivanje jedne organizacije za sve katoličke misije diljem svijeta, to jest za sve misije koje su u to vrijeme postojale, a još nisu bile toliko brojne.“ (Jean Comby, op. cit., str. 18 – 19.)

Prvi službeni sastanak nove organizacije, koja je dobila naziv Djelo za širenje vjere, održan je 3. svibnja 1822. „Uz oca Inglesija, koji je predstavljao biskupa DuBourga, okupili su se samo članovi kongregacije muškaraca. Victor Girodon mogao je biti Paulinin glasnogovornik i na taj način predstaviti razmišljanja svoje prijateljice. Naime, u to bi vrijeme bilo gotovo nemoguće vidjeti ženu na takvu vijeću. Nije prisutna ni gospođa Petit, ali je prisutan njezin sin. Tom je prigodom usvojen Paulinin sustav prikupljanja financijskih sredstava. Čini se da to nije iznenadilo Paulinu, koja je u to vrijeme bila odsutna iz Lyona. Ona je prihvatila spajanje svoje vlastite zaklade s novom organizacijom, potpuno joj predajući sredstva koja je prikupila.“ (Jean Comby, op. cit., str. 19; vidi Catherine Masson, op. cit., str. 139 – 140.)

Potrebno je napomenuti da je Djelo za širenje vjere jedno od najvažnijih organizacija koje su u 19. stoljeću utemeljili laici, a koje je toliko dugo zadržalo svoju neovisnost, čak i kad je djelovalo u suradnji s Kongregacijom za širenje vjere. Godine 1922. proglašeno je papinskim, zajedno s još dva djela – Djelom svetog djetinjstva, koje je 1843. u Parizu osnovao biskup de Forbin-Janson, i Djelom svetog Petra, osnovanu u Caenu, u Francuskoj, 1889. godine zahvaljujući Jeanne Bigard i njezinoj majci Stéphanie. Četvrto papinsko misijsko djelo – Misijsku zajednicu, osnovao je Paolo Manna (1872. – 1952.) 1916. u Parmi, u Italiji.

NOVI MISIONARI

S. M. JULIANA BERETIĆ NOVA MISIIONARKA U PERUU

U petak 6. lipnja 2025. godine u Župi sv. Mirka u Šestinama – Zagreb s. M. Julijana Beretić, članica Družbe kćeri milosrđa, primila je misijski križ kao blagoslov za misijsko djelovanje u Peruu. Voditelj misnog slavlja bio je mons. Ivan Štironja, predsjednik Vijeća za misije HBK-a i porečki i pulski biskup, u koncelecijaciji s Milom Miljkom.

Na svečanome misnom slavlju sudjelovala je i s. Ivana Margarin, ravnateljica Papinskih misijskih djela u RH, kao i redovnice kćeri milosrđa, zajedno sa s. M. Emilom Barbarić, provincijskom

predstojnicom, koja je predstavila životni put s. Julijane i misiju kamo odlazi.

U prigodnoj homiliji biskup Štironja na poseban je način istaknuo što znači voljeti Isusa više od drugih te poručio kako voljeti Isusa više od drugih znači dati sebe u potpunosti. „Dati život i potpuno izgorjeti za radosnu vijest spasenja. Prema Isusovim riječima, veći život nitko nema od onoga tko život svoj položi za svoje prijatelje. Međutim, onaj tko ljubi Isusa, spreman je dati život ne samo za prijatelje, nego i za neprijatelje. I to je ono što Crkva propovijeda i na što nas

evanđelje poziva.“ Biskup Štironja u nastavku homilije još jednom je podsjetio da je svatko od nas po krštenju postao misionar. Po krštenju postajemo učenici misionari, pozvani nositi evanđelje svijetu. Okupljene vjernike ohrabrio je riječima da ne zaborave da smo veliki onoliko koliko znamo živjeti strpljivo u ljubavi prema Isusu u svojoj svakodnevici, koja često nije lagana. Važno je biti svjestan da je upravo u križu naša jakost i sigurnost.

Nakon homilije obred je nastavljen blagoslovom križa i njegovom predajom s. Julijani.

Pred kraj misnog slavlja prigodnu poruku novoj misionarki Crkve u Hrvata uputila je ravnateljica Papinskih misijskih dijela u RH s. Ivana Margarin te poručila: „Misijski križ koji si danas primila nije samo znak tvojeg odlaska u Peru – to je Kristov odgovor na tvoje: 'Gospodine, ti znaš da te ljubim.' To je povjerenje koje ti on daje da ga u bolesnima njeguješ i podupireš, u žalosnima tješiš, u priprostima poučavaš, a najviše – da budeš prisutna. Da budeš poput 'Marije, majka milosrđa trpećem čovječanstvu', kako je u jednom pismu iz 1937. napisala vaša blažena utemeljiteljica. Duhovnost vaše utemeljiteljice, blažene Marije od Propetog Isusa Petković, neka te uvijek podsjeća da Bog ne traži veličinu, već vjernost u malom. Ne traži se da budeš viđena, nego da se po tebi vidi Krist. Ona nas uči da živimo za druge, ali ne bilo kako – nego ponizno, u jednostavnosti, u vedroji tihoj ljubavi.“

Na kraju svečanoga misnog slavlja obratila se s. Julijana Beretić, nova misionarka u Peru, i poručila da zahvaljuje Gospodinu, koji ju je pozvao i

i primjerom pratili te još uvijek prate i preporuča se u molitve da ju Gospodin vodi i jača te oblikuje u ponizna i revna svjedoka evanđelja onima kojima ju šalje.

S. M. Juliana Beretić rođena je 6. kolovoza 1984. u Bobingenu, u Bavarskoj, od oca pokojnog Josipa i majke Margite rođene Jurišić. Ima sestru Marinu i brata Luku. Pohađala je glazbenu gimnaziju, sudjelujući u više komornih i simfonijskih orkestara, a 2004. maturirala je iz violončela. Nakon završene gimnazije stupila je u kandidaturu Družbe kćeri milosrđa 2004. u Dubrovniku. Redovnički život započinje ulaskom u novicijat 2005. u Italiji, u Fonte Nuovi, nedaleko od Rima. Prve redovničke zavjete položila je 2007. u Blatu, a doživotne zavjete 2013. godine. Studij je započela 2007. godine na Katoličkome bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i nastavila 2009. godine na Papinskome sveučilištu Antonianum u Rimu. Radila je kao vjeroučiteljica u školama Blatu i Valpovu i u tim je župama pastoralno djelovala vodeći zborove i pripremajući vjeroučenike za sakrament svete pričesti. U hrvatskoj je provinciji obnašala službu odgajateljice kandidatica i postulantica, savjetnice provincijske predstojnice te urednice glasila svetišta Tebi Majko. Uz hrvatski i njemački jezik, govori talijanski, španjolski, engleski i francuski.

Molimo za s. Julijanu, našu novu misionarku u Peru, i preporučamo ju Božjoj mudrosti da ju nadahnjuje! Neka ju prati blažena Marija Propetog Isusa Petković! Ne zaboravimo moliti i za sve naše misionare i misionarke diljem svijeta, da bi svojim životom i djelovanjem svima koje susretnu donosili mir i dobro!

„Isuse, moj život je za tebe i tvoju slavu. Pokaži mi milostivo što želiš od mene. Ja ti se sva predajem i posvećujem da vršim tvoju presvetu volju. U tvoje ruke izručujem Družbu i sve mile sestre. Tebi predajem dušu i tijelo svoje. Isuse, sva sam tvoja, zauvijek tvoja.“ (Blažena Marija Propetoga Petković, koja se u Bosni i Hercegovini časti kao zaštitnica misija)

LITURGIJA

RAZMATRANJA LITURGIJSKIH TEKSTOVA ZA 28. TJEDAN KROZ GODINU

PO VJERI I SVETOSTI DOLAZE I ČUDESA

Fra Miroslav Babić (KENIJA),

razmatranje za ponedjeljak

13. listopada 2025.

Čitanja: Rim 1, 1 – 7; Lk 11, 29 – 32

„Jer kao što je Jona bio znak Ninivljanima, tako će i Sin Čovječji biti ovom naraštaju.“ (Lk 11, 30)

Jeste li se našli u situaciji u kojoj ste se molili da, ako vam Bog poštedi život, posvetite ostatak svojeg života njemu? Ako jeste, moje pitanje je: „Držite li se još uvijek svojeg obećanja?“

Ponekad nas Bog blagoslivlja određenim iskustvima koja mijenjaju život da bismo znali da on zaista postoji. Donosimo odluke poput Naamana, koji se nakon ozdravljenja zavjetovao da više nikada ne će služiti idolima. Međutim, problem je što ne treba dugo prije nego što se vratimo onamo gdje smo počeli. Čuda (znakovi i čudesa) su dobra, ali ne održavaju našu vjeru. Čuda su poput električnih šokova koje liječnici primjenjuju da bi oživjeli bolesnu osobu u

trenutku smrti. Ti šokovi mogu vratiti osobu u život, ali nisu namijenjeni da se primjenjuju kontinuirano.

Dobra vremena podsjećaju nas da Bog postoji i da se brine za nas. Međutim, Bog nastavlja postojati čak i u lošim vremenima. Bog ne prestaje biti dobar čak ni kada doživljavamo tužne trenutke. Mnoštvo je tražilo od Isusa znak, ali Isus ih je nazvao zlim naraštajem. Zašto? Zlo je iskušavati Boga. Zlo je tražiti od Boga da dokaže svoj identitet. Ako vjerujete Bogu, ne ćete tražiti znakove. Isus je rekao: „Jer kao što je Jona bio znak Ninivljanima, tako će i Sin Čovječji biti ovom naraštaju.“ (Lk 11, 29 – 30) Isusova smrt i uskrsnuće vrhunsko su čudo. Ako vas taj znak ne uvjeri, ništa drugo ne može uvjeriti nas.

Ninivljani su se pokajali na Jonino propovijedanje, no mnogi koji su čuli Isusovo propovijedanje odbili su se pokajati. Možemo li reći da je Jona propovijedao bolje od Isusa? Ni u kojem slučaju. Problem nije Isus, već slušatelji. Ako odlučimo otvrdnuti svoja srca nakon što smo čuli Boga, zaslužujemo posljedice svojih djela. U današnjem prvom čitanju, sveti Pavao nam govori da su kršćani pozvani biti sveci. Svetost, a ne čuda trebala bi biti naša najveća želja. Na dan suda mnogi bi tvrdili da su činili čuda u Isusovo ime, ali bi, ipak, bili poslani u pakao. „Mnogi će mi u onaj dan reći: 'Gospodine, nismo li u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime izgonili demone, u tvoje ime činili mnoga čudesa?' Tada ću im reći: 'Nikad vas nisam poznao; odlazite od mene, vi bezakonici!'“

(Mt 7, 22 – 23)

Svemogući, vječni Bože, oslobodi me površne vjere! Po Isusu Kristu, Gospodinu našem. Amen.

NE STIDIM SE EVANĐELJA

**S. Lucija Vincek i s. Ana Marija Maleš
(NIGERIJA), razmatranje za utorak**

14. listopada 2025.

Čitanja: Rim 1, 16 – 25; Ps 19, 2 – 5; Lk 11, 37 – 41

„Ne stidim se evanđelja.“ Ta snažna izjava kojom se sv. Pavao obraća Rimljanima čini se sasvim prirodnom – svakako da se ne stidimo evanđelja! Ta evanđelje je radosna vijest koju smo svojim životom pozvani naviještati! „Ono je snaga Božja – za spasenje svih koji vjeruju.“ Te riječi potiču pitanje: Na koji je način evanđelje danas Božja snaga?

Sv. Pavao govori da se Boga može spoznati po njegovim djelima, po svemu što je učinio. Od postanka svijeta očitovao je svoju moć i božanstvo, kako i psalam lijepo donosi: „Nebesa slavu Božju kazuju, naviješta svod nebeski djelo ruku njegovih.“

Pavao se pred više od 2000 godina susreće s bezbožtvom, idolopoklonstvom i pohotama, jer neki „iako upознаše Boga, ne iskazaše mu ni slavu ni zahvalnost“. Što bi sv. Pavao danas rekao meni i ljudima našeg vremena? I danas mnogi izabiru tamu umjesto svjetla, odbacuju Boga, okreću se idolima svake vrste, progone i bore se protiv svega što je Božje. Silovito i agresivno nastoje progurati i nametnuti svoje ideologije i prakse, koje su u suprotnosti s Božjim zakonom i ljudskim dostojanstvom... Tomu se pridružuju i razne vremenske i prirodne katastrofe: potresi,

vulkanske erupcije, poplave, nesnosne vrućine, zakašnjeli i vrlo siromašni urodi... Čovjek se pita što nam Bog kroz sve to poručuje i kamo sve ovo vodi. Dozvoljavamo li da nam srca ispune bujice loših i crnih vijesti ili te tmine pokušavamo rastjerati nadom i vjerom u Boga, koji beskrajno ljubi svakog čovjeka – osobito one koji se u njega uzdaju? Upiremo li pogled u svoju ljudsku nemoć i malenost ili u Božju svemoć, koju nam u svojoj milosrdnoj ljubavi svakodnevno iskazuje po nebrojenim darovima i čudesnim dobročinstvima?

Gospodin nam je u evanđelju najavio sve te događaje koji se sada događaju čovječanstvo. Poziva nas na vjeru i povjerenje u bezgraničnu ljubav našega Nebeskog Oca. I današnje evanđelje skreće našu pozornost na zaokupljenost „onime unutra“ – da svoje srce pročistimo, poboljšamo, darujemo Gospodinu. Ovo je Godina nade. U mjesecu smo listopada, koji je posvećen Gospi i na osobit način molitvi Krunice, koju je ona sama često preporučivala.

Tu su i nebrojeni primjeri onih prije nas koji su stoljećima u tami i nedaćama svojeg vremena prepoznavali svjetlo i širili ga drugima. Mnogi su, poput današnjega sv. Kalista, dali i svoj život za Krista. Neki su, poput sv. Terezije od Isusa, svojim primjerom i naukom o unutarnjoj molitvi i osobnom dubokom prijateljstvu s Bogom već stoljećima nadahnuće mnogima. Nbrojeni su primjeri onih koji su svoju ljubav i vjeru živjeli tiho moleći i čineći mala djela ljubavi, kao Sv. Terezija od Djeteta Isusa, koju smo nedavno slavili. Rado se sjećamo sv. Majke Terezije i njezine jednostavne, ali velike ljubavi prema Bogu, izražene po djelotvornoj ljubavi prema bližnjima, ili sv. pape Ivana Pavla II. Tko od njih nije živio u teškim okolnostima? Tko od njih nije prošao svoju osobnu kalvariju? Neka svijetli primjeri tolikih nebrojenih svjedoka vjere i ljubavi usmjeravaju naše misli i budu nam nadahnuće u svakodnevnom životu.

Prisjećam se nedavno pročitana članka: „Svećenik koji je Hrvatima dao moćno proroštvo bit će proglašen svetim: 'Na ovaj se narod moj protivnik razbjesnio... Ali sad vas očekuju još veće muke. Ne boj se malo stado!'“ Ne govori li nam Gospodin isto u evanđelju? To nas pitanje vraća na početak promišljanja o radosnoj vijesti: „Ne stidim se evanđelja: ono je snaga Božja na spasenje svakomu tko vjeruje.“

„SLAVA, ČAST I MIR SVAKOMU KOJI ČINI DOBRO!“ (Rim 2, 10)

**S. Elizabeta Žuljević (UGANDA),
razmatranje za srijedu**

15. listopada 2025.

Čitanja: Rim 2, 2 – 11; Lk 11, 42 – 46

Misionarska i apostolska riječ sv. Pavla u Poslanici Rimljanima nosi jasan poziv za kršćanina: činiti dobro. Vjera djelotvorna djelima bio je život i poslanje prvih Isusovih učenika, kao svjedočanstvo njihove vjere u Krista. Opominje nas sv. Pavao da ne sudimo bližnje zbog njihova načina života, nego proziva naše savjesti da se zagledamo kritički u vlastiti život i djela te razmotrimo koliko smo doista autentični Kristovi svjedoci. Apostol Pavao piše da je Gospodin milosrdan i strpljiv, ali također pravedan i istinit, koji će na koncu uzvratiti svakomu po djelima (usp. Rim 2, 2 – 6).

Misijsko se poslanje Crkve danas nastavlja u svakom Isusovu učeniku. Biti navjestitelj i svjedok Kristove radosne vijesti nije samo

stvar odlaska daleko, među nepoznate narode i na daleke kontinente, nego poziv na življenje i utjelovljivanje Božje riječi po našim djelima, ponajprije u našim obiteljima i zajednicama, a onda i šire. Kako Bog vidi i nagrađuje svako učinjeno dobro, govori nam i ova priča iz naše misije u Ugandi:

U selu udaljenom od naše zajednice oko 10 km susrele smo jednom u trošnoj zemljanoj kući baku udovicu s dvojicom unuka, Izakom i Timotejem. Dječaci su bili u dobi između sedam i deset godina. Nisu išli u školu jer baka nije mogla platiti školarinu. Ipak, jedan je od njih redovito išao svako tromjesečje u školu dok ga ne bi potjerali kad bi došlo vrijeme plaćanja. Starica je bila u dobi od oko osamdeset godina, veoma mršava, ali živahna i glasna. Muž joj je bio pijanac i prodao veći dio zemlje te je ostala živjeti na maloj parceli. Dječake smo uzele školovati te kupile jednu kozu, da se u slučaju hitne potrebe može prodati i tako dobiti novac. Zbog starosti kuće i zardala limenog krova, koji je vjetar bio dijelom podigao, sagradile smo im novu zemljanu kuću. Baka je bila presretna, a unuci ponosni. Kad je baka prošlu godinu počela obolijevati, zamolili smo ju da napiše oporuku i svoj komadić zemlje ostavi dječacima, koji su se koliko-toliko brinuli za nju. Baka je prihvatila savjet te tako i učinila da dječaci imaju kakvu-takvu materijalnu sigurnost kad nje više ne bude. Majka dječaka, bakina kći, ostavila ih je davno baki na brigu. Kad bi baka oboljela, dolazila bi povremeno brinuti se o njoj. S prvim mužem je rodila dva dječaka (Izaka i Timoteja) i djevojčicu, a nedavno s drugim mužem još jedno dijete. Djevojčica je u dobi od oko 13 godina te je došla stanovati s bakom nakon što joj je jedna učiteljica prestala pomagati u školovanju. Ona je pomagala baki, a u bolesti prije njezine smrti njegovala ju je, zbog čega joj je bakina smrt bila još bolnija. Prije nekoliko mjeseci Gospodin je baku pozvao k sebi. Pitali smo se tko će sada nastaviti brinuti o djeci. Bogu hvala, njihova se majka odlučila vratiti i živjeti s njima u njihovoj kući te se brinuti za sve njih četvero.

Okolnosti u kojima se nalazimo kao misionari nerijetko su slične okolnostima prvih kršćanskih zajednica: situacije razlučivanja i odlučivanja, prilagođavanja ljudima i njihovim potrebama, podnoseći različite nevolje, ali i radujući se uspjehu u apostolatu i zajedništvu s vjernicima. U pomaganju ne pravimo razliku među ljudima, osim što prednost imaju djeca i majke, bolesnici, starci i gladni. U društvu koje nas odvaja od vrjednota evanđelja i Boga pozvani smo biti Kristovo svjetlo i nositelji nade. Naviještanje radosne vijesti polje je neprestane borbe za Božje kraljevstvo na zemlji i u životima ljudi. Svaki misionar djeluje u ime Crkve – zajednice vjernika, pomognut njihovom dobrotom, molitvom i žrtvama. Tako ujedinjeni, svi imamo udjela u navjestiteljskom poslanju Crkve.

U Lukinu evanđelju Isus nas poziva na ljubav prema Bogu i bližnjemu: dati Bogu što mu pripada, ali ne zaboraviti na pravednost i ljubav Božju prema bližnjemu (Lk 11, 42), jer Bog ne gleda našu vanjštinu i društveni položaj, nego srce i djelotvornu ljubav. Stoga budimo Kristovi svjedoci, neumorno čineći dobro svima, da bi svi zavrijedili slavu, čast i mir, to jest život vječni!

VJERA KOJA OPRAVDAVA I SVJEDOČANSTVO KOJE IZAZIVA

**Vič. Marko Jukić (PERU),
razmatranje za četvrtak**

16. listopada 2025.

Čitanja: Rim 3, 21 – 30a; Lk 11, 47 – 54

S radošću i Božjom milošću već deset godina imam čast služiti Crkvi kao misionar u Peru. To su godine ispunjene izazovima, ali i neizrecivim blagoslovima. Svaki dan donosi nove susrete s ljudima koji i u svim mogućim životnim uvjetima svjedoče vjeru koja nadilazi riječi – vjeru koja se živi, a ne samo ispovijeda. I baš takva vjera odzvanja u današnjim liturgijskim čitanjima.

Sveti Pavao u Poslanici Rimljanima podsjeća nas da spasenje ne dolazi po djelima Zakona, već po vjeri u Isusa Krista. To je radosna vijest za sve, a posebno za one koji, poput mnogih, nemaju puno ponuditi, osim svojeg povjerenja u Boga. Nerijetko sam svjedok da ljudi, iako materijalno siromašni, posjeduju nevjerojatno bogatstvo duha. Njihova vjera nije teorija, već svakodnevna borba, predanje i molitva. Vjeruju jer znaju da ih Bog ne ostavlja – ne zato što su savršeni, nego jer ga iskreno traže i ljube.

U današnjem evanđelju Isus kori farizeje jer grade grobnice prorocima koje su njihovi oci ubijali. To je poruka i nama: vjera nije samo u slavljenju svetaca ili proroka, nego u nasljedovanju njihova duha. Lako je govoriti o velikim imenima prošlosti, a teško živjeti istu dosljednost i gorljivost u svakodnevici. I mi danas možemo lako upasti u zamku da štujemo simbole, a zanemarimo sadržaj, da govorimo o misijama, ali ne otvorimo srce stvarnim potrebama ljudi.

Tako sam mogao upoznati mnoge osobe, jednostavne, koji svakodnevno navještaju radosnu vijest svojim pouzdanjem u Boga, one koji daju ono najvrjednije što imaju, svoju vjeru, nadu i ljubav. Također i ono malo materijalnih darova što imaju solidarno dijele s onima koji imaju manje, misleći na sve oko sebe – na svećenika, na one koji imaju manje, na Gospodina. Zanimljivo je da se gotovo nikada ne žale niti traže priznanje. Ta tiha, ponizna vjera, to svjedočanstvo, koje izaziva i poziva na razmišljanje jesam li i ja spreman u svojem životu i poslanju tako i toliko ljubiti.

Danas također častimo dvije svetice koje nas svojim životima nadahnjuju.

Sv. Hedviga, iako rođena u plemstvu, izabrala je život služenja i siromaštva, pokazavši da veličina ne dolazi s moći, već s poniznošću. Sv. Margareta Marija Alacoque prenijela je svijetu poruku Presvetog Srca Isusova, neugasive vatre ljubavi, milosrđa i opraštanja. U misijskom djelovanju Crkve to Srce Isusovo doista kuca – u osmijehu bolesnog djeteta, u suzi starca, u molitvi zajednice, u patnji ostavljenih...

Braćo i sestre, Misijska nedjelja koja nam se približava, nije samo datum u crkvenom kalendaru, to je poziv na buđenje. Pozvani smo ne samo slaviti misije, nego ih nositi u srcu. Molitvom, žrtvom, konkretnim darom, podrškom misijskom poslanju Crkve, ali ponajprije življenjem vjere u vlastitom svakodnevnom okruženju.

Neka nas u tome jača Srce Isusovo, srce koje ne sudi, već prima, srce koje ne traži savršene, već otvorene, srce koje nas sve poziva biti misionarima ljubavi.

VAŽNOST „MALIH MISIONARA“

**Vič. Gabrijel Jukić (UGANDA),
razmatranje za petak**

17. listopada 2025.

Čitanja: Rim 4, 1 – 8; Lk 12, 1 – 7

Kad sam došao u Afriku, u Ugandu, odmah sam pomislio na ugandske mučenike: sv. Karla Lwangu i drugove. Uvijek sam se divio njihovu svjedočanstvu vjere i mučeništvu. Naime, spaljeni su na lomači jer se nisu htjeli

odreći katoličke vjere, jer nisu htjeli prihvatiti poganska vjerovanja i običaje. Velike stvari u širenju kraljevstva nebeskoga učinili su ugandski mučenici prije podnošenja mučeničke smrti. Mučeništvo je bilo samo kruna ljubavi koju su oni imali za Boga i ljude.

Samim dolaskom u Misiju Morulem, u Biskupiji Kotido, iznenadio sam se uvidjevši nebrigu za djecu, koja su, jednostavno, posvuda. Mnogo djece nema mogućnost školovanja. Djeca su bila neuhranjena, nezbrinuta i bez zdravstvene skrbi. Prepuštena su sama sebi i gotovo redovito su sama dolazila u misiju po pomoć k ocu Gabrijelu, kako me uglavnom zovu. Redovito mi dolazi misao iz evanđelja: „Što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste.“ (Mt 25, 45) Tako se s vremenom stvarao program pomoći i misionarskog djelovanja. Mnoge stvari bile su mi nejasne i neshvatljive i neprihvatljive, jer „u svemu što radimo trebamo tražiti volju Božju“, uči nas sv. Terezija Avilska. Stalno sam propitivao svoje misionarsko djelovanje, tražeći odgovore, tražeći način kako pomoći toj zaboravljenoj djeci i siromašnim ljudima... Dobro nam je poznat događaj iz života sv. Franje Asiškoga, kad je imao viđenje u kojem je Isus poručio: „Franjo, vidiš li da se moja Crkva ruši, idi i popravi ju!“ Franjo je pomislio na malu crkvu sv. Damjana, pa ju je odlučio popraviti. Tu mu se pridružuju i njegova prva subraća te sv. Franjo shvaća što je, zapravo, bila volja Božja. Tako se Bog služi našim neznanjem da bismo došli do konačnog spoznaje.

Naime, pravo naviještanje Božje riječi nije samo puko propovijedanje. Potreban je sustavan rad sa svakim malenim stvorenjem koje je Bog stvorio. Odgoj i obrazovanje paralelno idu s navještajem Božje riječi. Bogu hvala, u misiji su i časne sestre redovnice, koje su vodile škole i ujedno nam pomagale u sustavnom odgoju ili preodgoju djece. Mnoga su od te djece, osim što su bila na ulici, bila i mali lopovi,

kako je to zapazio i sv. Ivan Bosco. Takvu djecu trebalo je privući i poslati u škole te ih uvjeriti da se odreknu lopovluka te da počnu učiti i razmišljati o boljem životu. Puno mi je pomogla salezijanska duhovnost, koju je osmislio sv. Ivan Bosco, te moji suradnici katehisti, a naknadno i volonteri iz Volonterske mreže „Ante Gabrić“.

Jednom sam dobio upit: „Kako ide tvoj misionarski život u Africi?“ Umjesto duga objašnjavanja i davanja informacija, samo sam citirao evanđelje: „Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje evanđelje.“ (Mt 11, 5)

Pošto u našim životima ništa ne dolazi samo ili slučajno, tako se ni u mojem misionarskom radu ništa nije dogodilo samo od sebe ili slučajno. Bez potpore Katoličke crkve u Hrvata čini se da bi ja još uvijek lutao po afričkim divljinama, tražeći način kako da se ostvarim kao misionar onako kako to Bog traži. Neobično je važna potpora „malih misionara“, kako ih naziva sv. Mala Terezija od Djeteta Isusa. Ona kaže: „Pošto nisam mogla biti misionar djelom, htjela sam to biti iz ljubavi i pokorom.“ Tako su i svi oni koji pomažu misijama i misionarima slični sv. Maloj Tereziji, koja kaže: „Kad moj dragi brat otputuje u Afriku, slijedit ću ga ne više u mislima, jer moja će duša po molitvi biti uvijek s njime.“

Mnoge velike stvari učiniše svećenici, redovnici i redovnice diljem Bosne i Hercegovine i Hrvatske te Hrvati diljem svijeta u naviještanju Božje riječi. To će tek shvatiti u nebu, kad im bude rečeno: „Tada će kralj reći onima sebi zdesna: 'Dodite, blagoslovljeni Oca mojega! Primate u baštinu kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta! Jer ogladnjih i dadoste mi jesti; ožednjih i napojiste me...'“ (Mt 25, 34 – 35) Stoga je neobično važno ustrajati u misionarskom radu na Božjoj njivi, kao i u misionarskoj potpori koju daju „mali misionari“.

ŽIVJETI RADOST SUSRETA

**S. M. Ruža Raič (SALOMONSKI OTOCI),
razmatranje za subotu**

18. listopada 2025.

Čitanja: 2 Tim 4, 10 – 17b; Lk 10, 1 – 9

„Zbog čega su došli ovamo da provedu najbolje godine svojeg života u golemim teškoćama, nevoljama i tjeskobama, daleko od domovine? Lako bi bilo reći da su došli donijeti Božju riječ, otkrivenu u Bibliji, ali zapravo su ovdje su mnogi od njih našli njega. Došli su navijestiti Kristovu poruku evanđelja, ali ovdje, u svim oblicima nedaća i opasnosti, pronašli su njega, koji ih je ovdje čekao, susreli su ga licem u lice.“ Tako je u predgovoru jedne knjige napisao otac J. N. Arkwright, marist.

U današnjem evanđelju sv. Luka izvješćuje o poslanju sedamdeset i dvojice učenika. Nakon što su boravili s njime, Isus ih šalje dva po dva da navješćuju da je kraljevstvo Božje blizu te da pripremaju ljude za susret s Isusom.

Pozvani od Isusa da budu s njime i poslani od Crkve, misionari odlaze u daleke krajeve navješćivati kraljevstvo Božje, radost susreta i ljubavi Božje prema svima, a posebno prema malenima. Iskustvo radosti

susreta osposobljuje ih za nesebično darivanje i otkrivanje Isusovalica u svakome koga susretnu.

Otići sve do kraja svijeta navijestiti Božju ljubav poziv je upućen svima. Poslanje je Crkve navijestiti Isusa Krista. I nakon više od 2000 godina navještaja i misijskog poslanja Crkve, od prvih navjestitelja iz Djela apostolskih do danas u svijetu još uvijek postoje ljudi koji nisu čuli radosnu vijest Isusa Krista.

Salomonski Otoci mlada su Crkva, potrebita povjerenja, životnog navještaja i inkulturacije evanđelja. Jednom je jedan Salomonac napisao o misionarima na Salomonskim Otocima: „Kad su misionari došli, shvatili smo da im možemo vjerovati. Bili smo iznenađeni saznanjem da i oni nama vjeruju. I onda smo se našli u međusobnu povjerenju.“ Danas to povjerenje otkrivamo u suradnji s domaćim svećenicima, mi jedini misionari u biskupiji i oni koji su potrebiti pomoći u svakodnevnom životu domaće Crkve. Potrebno nam je međusobno povjerenje, koje otkriva život i vjerovanje prije navještaja radosne vijesti. To je povjerenje koje čini da otok dvanaest tisuća milja udaljen od domovine doživljavamo svojim domom.

Slušajući kako im svećenik, potomak Harisimaea, govori da „nepoznatog boga“ koji je u njihovu vjerovanju stvoritelj svega i uzdržavatelj, ali koji im ne nudi život vječni, trebaju u potpunosti napustiti i živjeti puninu radosti s jedinim pravim i istinitim Bogom, čije kraljevstvo nema kraja, vraćam se mislima na početke i vrijeme dolaska prvih misionara. Misionari su bili pozvani od ratnika Ara'iasija. Njegovo ime bilo je poznato nadaleko i mnogi su ga se bojali, bio je vjeran poglavici plemena i neprijateljima nije praštao. Na udaljenu otoku promatrao je život ljudi koje je poznavao, a koji su prihvatili neku novu vjeru. Ondje je susreo misionara i pozvao ga na ratnički čamac da vesla zajedno s njime na njegov otok. I on je pošao u nepoznato i

poveo sa sobom malu skupinu katehista, domaćih mladića koje je bio poučio u vjeri. Išao je zajedno s Ara'iasijem duž otoka dok nije našao pogodno mjesto za prvu misijsku postaju, a koje mu je mjesni poglavica Harisimaea dao u zamjenu za cigare, duhan i šibice. Harisimaea se nije zanimao za Boga, ali je, vjeran svojoj riječi, štitio katoličku misiju u Rohinariju, odakle je samo godinu kasnije misionar došao i ovdje u Bumu te u ostale dijelove otoka Malaite, u Biskupiji Auki.

Misionari žive i djeluju iz osobnog susreta s Bogom, iz kojeg crpe snagu i odvažnost izvesti na pučinu, u nepoznato, svjesni da je Bog onaj koji dotiče srca ljudi i otvara put spasenja svima koji ga traže. Jedino svjedočanstvom života možemo nositi radosnu vijest u udaljene krajeve svijeta, praćeni molitvom i pomoći dobrotvora, koji svoje žrtve i rad prikazuju i daruju za uspjeh naše misije i poslanja Crkve.

Neka nam Marija Majka Crkve bude uzor, zagovornica, prijateljica i majka dok hitimo radosno, noseći Isusa u srcu, ususret svima koje Bog stavlja na naše životne puteve!

SVJETSKI DAN MISIJA

UVOD U SVETU MISU

Biti hodočasnik nade znači biti svjestan da je uskrsli Krist središte mog života. On se trajno utjelovljuje u euharistiji i poziva nas da preobrazimo sve svoje slabosti, grijehe i propuste u snagu i ljubav prema Bogu i blišnjemu. To je put osobnog obraćenja, rasta u vjeri i svetosti. Na taj način izgrađujemo Božje kraljevstvo, postajemo njegovi dionici i evangelizatori cijelog svijeta. Stoga molimo Gospodina da ojača našu vjeru, da bismo bili istinski hodočasnici nade, koji će svoju vjeru svakodnevno svjedočiti i prenositi svim narodima. Neka nam Gospodin udijeli potrebne milosti i oprosti sve grijehe! Isповijedam se...

LITURGIJSKA ČITANJA

Prvo čitanje: Izl 17, 8 – 13

Čitanje Knjige Izlaska

U one dane: Dođu Amalečani i zarate s Izraelcima kod Refidima. A Mojsije reče Jošui: »Odaberi momčad pa pođi i

zapodjeni borbu s Amalečanima. Ja ću sutra stati na vrh brda, sa štapom Božjim u ruci.« Jošua učini kako mu je Mojsije rekao te zapodjene borbu s Amalečanima, a Mojsije, Aron i Hur uzadoše na vrh brda. I dok bi Mojsije držao ruke uzdignute, Izraelci bi nadjačavali; a kad bi ruke spustio, nadjačavali bi Amalečani. Ali Mojsiju ruke napokon otežaše. Zato uzeše kamen, staviše ga pod nj i on sjede na nj, a Aron i Hur, jedan s jedne, a drugi s druge strane, držahu ruke, tako da mu izdržaše do sunčanog zalaska. I Jošua oštricom mača svlada Amaleka i njegov narod. Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: Ps 121, 1 – 8

Pomoć je naša u imenu Gospodina koji stvorio nebo i zemlju.

K brdima oči svoje uzdižem:
odakle će mi doći pomoć?
Pomoć je moja od Gospodina
koji stvorio nebo i zemlju.

Tvojim nozi on posrnuti ne da
i neće zadrijemati on, čuvar tvoj.
Ne, ne drijema i ne spava
on, čuvar Izraelov.

Gospodin je čuvar tvoj,
Gospodin je zasjen tvoj s desne tvoje!
Neće ti sunce nauditi danju
ni mjesec noću.

Čuvao te Gospodin od zla svakoga,
čuvao dušu tvoju!
Čuvao Gospodin tvoj izlazak i povratak
odsada dovijeka!

Drugo čitanje: 2Tim 3,14 – 4,2

Čitanje Druge poslanice
svetoga Pavla apostola Timoteju
Predragi: Ostani u onome u čemu si
poučen i čemu si vjeru dao, svjestan od
koga si sve poučen i da od malena
poznaješ Sveta pisma koja su vrsna učiniti
te mudrim tebi na spasenje po vjeri, vjeri u
Kristu Isusu.

Sve Pismo, bogoduh, korisno je za
poučavanje, uvjeravanje, popravljane,
odgajanje u pravednosti, da čovjek Božji
bude vrstan, za svako dobro djelo
podoban.

Zaklinjem te pred Bogom i Kristom
Isusom, koji će suditi žive i mrtve,
zaklinjem te pojavkom njegovim i
kraljevstvom njegovim: propovijedaj
riječ, uporan budi – bilo to zgodno ili
nezgodno – uvjeravaj, prijeti, zapovijedaj
sa svom strpljivošću i poukom.
Riječ Gospodnja.

Evangelje: Lk 18, 1 – 8

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Kaza Isus svojim učenicima
prispodobu kako valja svagda moliti i
nikada ne sustati:

»U nekom gradu bio sudac. Boga se nije
bojao, za ljude nije mario. U tom gradu
bijaše i neka udovica. Dolazila k njemu i
molila: 'Obrani me od mog tužitelja!' No
on ne htjede zadugo. Napokon reče u
sebi: 'Iako se Boga ne bojim nit za ljude
marim, ipak, jer mi udovica ova dodijava,
obranit ću je da vječno ne dolazi mučiti
me.'«

Nato reče Gospodin: »Čujte što govori
nepravedni sudac! Neće li onda Bog
obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape
k njemu sve ako i odgađa stvar njihovu?
Kažem vam, ustat će žurno na njihovu
obranu. Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li
naći vjere na zemlji?«
Riječ Gospodnja.

RASTIMO U LJUBAVI

Fra Ivica Perić (ZAMBIJA)
Homilija za Misijsku nedjelju,
19. listopada 2025.

Na Misijsku nedjelju uvijek se pitamo što
su to misije i na koga se odnose. Mi kao
Vjernici često mislimo da su misije ono što
je „tamo negdje, u dalekim zemljama“,
gdje djeluju misionari. Često
zaboravljamo da svi mi imamo svoju
misiju.

Jer mi smo svi kao obitelj. Kršćanska
zajednica nešto je poput šume. Kada
gledamo šumu izdaleka, vidimo ju kao
jedinku. Kako joj se približavamo,
počinjemo raspoznavati razna stabla.
Kada uđemo u šumu, vidimo visoka i
uspravna stabla, mala stabla koja tek
počinju rasti. Jedna su iskrivljena, druga
leže na zemlji, neka se naslanjaju jedna na
druga. Neka su stabla s više grana, neka s
manje. Ali svako od njih ima svoju funkciju
– osim što proizvode kisik, neka stabla
pridržavaju druga, velika stabla prave
hladovinu da bi ona manja mogla opstati

po vrućinama, jača stabla štite ostatak šume od naleta vjetra... Sve te jedinke čine funkcionalnu cjelinu. Ako jednog člana nema, svi ostali trpe i pate. Tako je i među ljudima.

Prije nego sam prije tri godine stigao u svoju novu misiju u Zambiju, devetnaest sam godina proveo u Ruandi, gdje sam nastavio misiju svojeg prethodnika, pokojnog fra Vjeka Ćurića, koji se trudio osigurati obrazovanje za siromašnu djecu.

Njegova je misija također bila i da nakon ruandskog rata tamošnjim udovicama i siročadi pomogne izgraditi kuće, da bi ponovno imali gdje živjeti, jer je većina kuća bila srušena. Organizirao je razne ekipe – zidare za zidanje kuća, stolare da naprave vrata, prozore, namještaj, razne druge timove za pomoć u dovozu materijala. Prigodom obilaska jedne župe, gdje je dogovarao s udovicama da im se izgrade nove kuće, jedna od njih mu je rekla: „Dovezi ti nama kamion muškaraca, to je nama potrebno. Jer bez oca i muža u obitelji, nemamo zaštitu i sigurnost.“

To je život. Ne možemo opstati jedni bez drugih. I svi smo mi misionari, svi imamo svoju misiju. Svatko od nas ima svoje darove od Boga. Sveti Pavao često o tome govori u svojim poslanicama. Nemamo svi iste darove, ali zato u zajednici s drugima imamo sve što nam je potrebno. Svi imamo darove vjere, ljubavi, nade. Kako kaže sveti Pavao, najveći je dar ljubavi. Često imamo pogrešnu sliku o ljubavi. Mislimo da je to samo zaljubiti se u koga ili koga voljeti, a kada dođu teške situacije, onda se te osobe odričemo. Zaboravljamo da je ljubav ona koja trpi, pati, ismijana je, žrtva je, a najbolji primjer nam je dao sam Isus Krist, koji je došao na svijet da nam

pokaže i dokaže što je to ljubav. Ostavio nam je životnu misiju. Za nas kršćane to je misija. U našem okruženju treba širiti ljubav, dobrotu, praštanje, žrtvovati se, patiti i davati nadu drugima.

Mi razumijemo da su misije odlazak u „daleke zemlje“ i naviještanje radosne vijesti onima do kojih ta radosna vijest nije još došla. Uz naviještanje radosne vijesti ide i milostinja, da bismo pomogli siromašnom narodu u svakodnevnom životu da i oni dobiju mogućnost za bolju budućnost.

I sada, kad se osvrnem na svoj misionarski život, koji je započeo u Ugandi, gdje sam proveo 13 godina, zatim 19 godina u Ruandi, a zadnje tri godine u Zambiji, stvarno se divim svojem hrvatskom narodu, jer su uvijek bili spremni pružiti ruku pomoći drugima. Zahvaljujući dobrim ljudima iz BiH i Hrvatske, ali i brojnih europskih zemalja kamo se naš narod iselio, prikupila se velika pomoć putem Papinskih misijskih djela u BiH i Hrvatskoj te naše Humanitarne udruge „Srce za Afriku“, koja ima sjedišta u BiH i Hrvatskoj. Zajedno smo toliko dobra učinili u misijama u kojima sam djelovao i gdje sam sada. Koliko smo nahranili gladnih usta, koliko smo odjenuli golih, koliko smo obuli bosih, izgradili kuća sirotinji, izgradili i opremili vrtiće, osnovne škole, srednje škole, učeničke domove, sportske dvorane, kuhinje i blagovaonice! Na tisuće smo mladih odškolovali i tako im dali mogućnost za jedan bolji život. I nastavljamo i dalje – trenutačno u Zambiji gradimo crkvu, djeci smo omogućili da pohađaju vrtić, mladima da se školuju za krojače, a uskoro ćemo graditi i osnovnu školu te ambulantu. Naša šuma s početka moje priče stvarno je jedna fantastična funkcionalna sredina.

I tako je u svim misijama. Ne samo ondje gdje sam ja djelovao ili trenutačno djelujem. Nas hrvatskih misionara ima više od 70. Sva pomoć koja stiže nama misionarima dokaz je Božje milosti i dobrote naroda koji je u patnji i boli koju je prošao naučio brinuti se za druge i pružati pomoć onima kojima je potrebno. Neka vas dragi Gospodin nagradi za vašu dobrotu i ljubav! Mir vam i dobro!

MOLITVA VJERNIKA

Upravimo svoje oči Kristu, koji je rođen, umro i uskrsnuo za naše spasenje. Molimo zajedno s pouzdanjem: Spasi svoj narod, Gospodine!

– Budi blagoslovljen, Isuse Spasitelju Svijeta, koji si prihvatio trpljenje, patnju i križ za sve nas i koji si nas otkupio svojom dragocjenom Krvlju. Ojačaj vjeru papi našem Lavu, svim biskupima, svećenicima, redovnicima i redovnicama, molimo te...

– Ti koji si obećao rijeke žive vode onima koji vjeruju u tebe, izlij svojeg Duha na cijeli svijet i na sve ljude, molimo te...

– Pozvao si svoje učenike da evangeliziraju sve narode. Daj potrebnu snagu misionarima evanđelja Isusa Krista da se pobjeda tvog križa proširi u sve krajeve zemlje, molimo te...

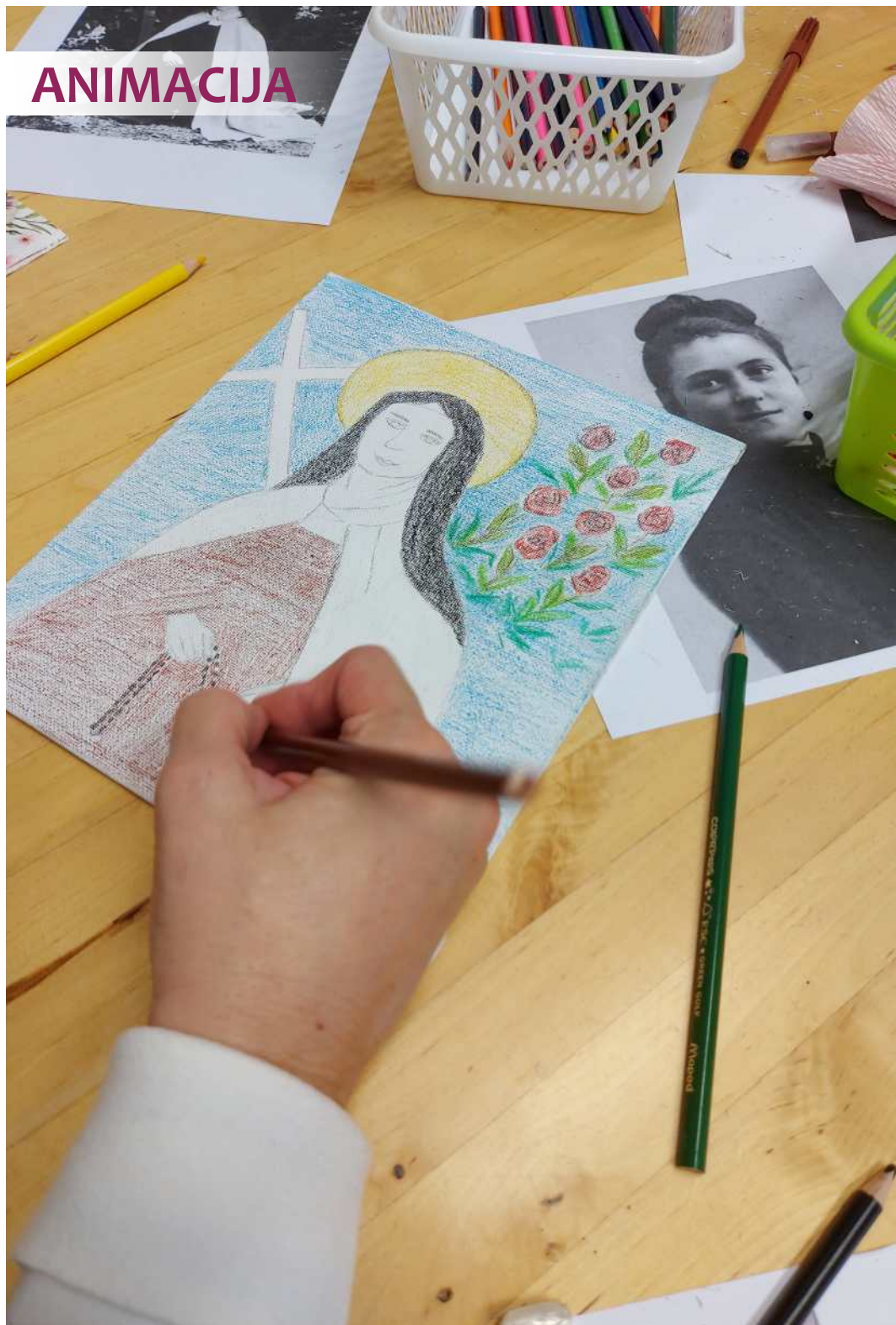
– Svrni svoj dobrostivi pogled na bolesne i na sve koji trpe! Pridruži njihove patnje svojem križu da osjete utjehu i tvoju prisutnost u teškim trenucima svojeg života, molimo te...

– Udijeli svoju nebesku radost svim našim pokojnicima, našim misionarima i misionarkama, posebno onima kojih se nema tko spomenuti, molimo te...

Daruj nam, dobri Oče, neprestano uživati prisutnost tvog Sina te da slijedeći njega, našeg pastira i učitelja, postignemo vječno spasenje! Usliši naše molitve po Kristu Gospodinu našem. Amen.

ANIMACIJA

KATEHEZA ZA VJEROUČENIKE NIŽIH RAZREDA OSNOVNE ŠKOLE

Pripremio: Josip Konjarik, vjeroučitelj

Osnovna škola	Nastavni predmet: Katolički vjeronauk	1. – 4. razred	
Vjeroučitelj: Josip Konjarik		Broj učenika: ~ 18	
PRIPREMA ZA NASTAVNU AKTIVNOST: Biti misionari nade			
Ishod: OŠ KV C.1.1. Učenik otkriva da je svaki čovjek Božje stvorenje koje treba poštovati i ljubiti te uočava važnost pomirenja i opraštanja za život u zajednici. OŠ KV C.2.2. Učenik otkriva kako vrijednosti prijateljstva, pomaganja i opraštanja provoditi u životu. OŠ KV C.3.2. Učenik navodi primjere međusobna pomaganja, povjerenja, osjetljivosti i otvorenosti za ljude u zajednici. OŠ KV C.4.2. Učenik nabraja i objašnjava Božje zapovijedi koje se odnose na čovjeka, na zajednicu te na međuljudske odnose u zajednici i povezuje ih s konkretnim životom.			
Razrada ishoda: Učenik izražava stav poštovanja prema ljudima oko sebe konkretnim gestama poštovanja i pomirenja. Učenik prepoznaje vrijednost pomaganja i opraštanja u životu pojedinca i zajednice. Učenik navodi primjere kako možemo jedni drugima pružati pomoć i ljubav. Učenik navodi načine držanja zapovijedi u osobnom životu i odnosu prema drugima (poštovanje prema starijima, briga za život i zdravlje, poštovanje tuđe imovine, važnost istine...)			
Odgojno-obrazovni ishodi aktivnosti: Učenik navodi konkretne primjere pomoći drugima. Učenik objašnjava što znači biti misionar nade. Učenik objašnjava kad se slavi Misijska nedjelja i zašto.			
Metodički sustav: interpretativno-analitički			
OBLICI RADA: individualni frontalni	NASTAVNE METODE: razgovor pisanje crtanje	NASTAVNA SREDSTVA: bilježnica <i>laptop</i> projektor	
PLAN PLOČE: Biti misionari nade 			

	misionari, vjeroučitelj im objašnjava.) „Svake godine u listopadu Crkva ima poseban dan – Misijsku nedjelju ili Svjetski dan misija. To je dan kad se sjetimo svih ljudi koji odlaze u daleke krajeve da bi pomagali siromašnima, učili djecu, liječili bolesne i govorili o Božjoj ljubavi. To su osobe koje zovemo misionari. Oni donose nadu onamo gdje se teško živi, gdje su ljudi siromašni, nesretni ili zaboravljeni. Ove se godine Misijska nedjelja, odnosno 99. Svjetski dan misija, slavi 19. listopada. Za tu je prigodu papa Franjo, koji je sada već pokojni, napisao i posebnu poruku.“ 5. Poruka pape Franje <i>Misionari nade među narodima</i> Vjeroučitelj na projektoru pokazuje fotografije misionara s djecom (prilog 2) i govori učenicima: „Papa Franjo nas je sve pozvao da budemo misionari nade među narodima. Što bi to značilo? Da donosimo radost, osmijeh, ljubav, nadu svima onima koji pate, koji su nesretni, koji se osjećaju napuštenima i ostavljenima. A kako ćemo to učiniti? Papa kaže ovako: svojim svjedočenjem života i molitvom, svojim žrtvama i svojom darežljivošću. Tako ćemo drugima govoriti o Bogu, o Isusu koji nam uvijek daje sreću i nadu da će biti dobro. Kako to konkretno možemo činiti?“ Učenici odgovaraju: „Pomaganjem prijateljima, starijima, molitvom, lijepim ponašanjem, opraštanjem...“ 6. Kreativna aktivnost Zatim vjeroučitelj učenicima dijeli samoljepljive papiriće te im daje upute: „Na ove papiriće koje ste dobili nacrtajte koje dobro djelo, kako to vi pomažete drugima i donosite im nadu te ispod napišite: 'Donosim nadu kada...' Naprimjer: 'Donosim nadu kada utješim prijatelja.' Zatim vjeroučitelj na ploču stavlja veliki plakat, na kojem je u središtu srce u kojem piše: „I MI SMO MISIONARI NADE!“ Nakon što učenici nacrtaju i napišu kako donose nadu, zalijepit će svoje papiriće oko srca na plakatu te drugima reći što su nacrtali i napisali.	Učenici razgovaraju.
III.	ZAVRŠNI DIO 7. Zaključak „Zapamtite da svatko od nas može i treba biti misionar ondje gdje se nalazi – u školi, u obitelji, na igralištu. Kako? Tako što će donositi nadu drugima konkretnim dobrim djelima. Sada u bilježnicu napišite jednu svoju odluku kako ćete vi biti misionari nade. Naprimjer: 'Od danas ću biti misionar nade tako što ću utješiti prijatelja, pomoći baki, pozdraviti susjeda...“ 8. Završna molitva Za kraj ćemo kao molitvu slušati jednu pjesmu koja nas potiče da svima govorimo o Božjoj ljubavi i čudesnim djelima, odnosno da budemo misionari. Učenici slušaju pjesmu Idi, kaži cijelom svijetu koja se nalazi na poveznici https://www.youtube.com/watch?v=4lyN5tI-_Sw&list=RD4lyN5tI-_Sw&start_radio=1.	Učenici crtaju i pišu. Učenici pišu u bilježnice. Učenici slušaju pjesmu.
IV.	VRJEDNOVANJE	

PRILOZI

Prilog 1.

<https://www.youtube.com/watch?v=WN18kGdPHzk> – animirani film
#GiveInToGiving

Prilog 2.

Fotografije misionara s djecom

Prilog 3.

https://www.youtube.com/watch?v=4lyN5tl-_Sw&list=RD4lyN5tl-_Sw&start_radio=1 – pjesma Idi, kaži cijelom svijetu

KATEHEZA ZA VJEROUČENIKE VIŠIH RAZREDA OSNOVNE ŠKOLE

Pripremila: s. Anamarija Vuković, vjeroučiteljica

Tema: Misionari nade među narodima

Razred: 5. – 8. razred

Vrijeme trajanja: 45 minuta

CILJ SATA

- Učenici će upoznati ulogu misionara u Crkvi i njihov doprinos širenju evanđelja i nade među narodima.
- Razvijati osjetljivost za potrebe drugih i spremnost za pomaganje.
- Potaknuti učenike na osobno zauzimanje i male misijske geste u svojoj svakodnevnici.

ISHODI

Učenik će:

- razumjeti da su misionari nositelji nade i radosti,
- osmisлити vlastite kreativne načine kako širiti dobrotu i nadu,
- izraziti misionarsko poslanje izradom kreativnog zadatka.

TIJEK SATA

Molitveno-meditativni početak

Vojnik Kristov

O da mi je biti vojnik Kristov i misionar tamo daleko i ovdje blizu. O, što bih dao da vidim južno more, sunce, more, pijesak i stepu, maleno dijete pod slamnatim krovom. Da mi je biti misionar u obitelji, školi i Kristovoj Crkvi, dijeliti radost, osmijeh i bol, ljubav, milosrđe, pjesmu i ono što duša želi i srce voli.

Da mi je biti dio ruke fratra koji svaki dan dotiče prašnjave noge djece tamo u Africi, Argentini i Kubi... Da im mogu bar poslati par ili dva tenisica, sandala, hlača, košulja ili majica...

O kad bi barem moje želje sada poletjele visoko i široko, duboko i daleko tamo gdje palme cvatu!

Jedno znam, spreman sam i ovaj dan, iz moje ruke, s prstiju pet, uhvatiti cijeli svijet, jer Kristov misionar, malen, velika srca, željom tom, grli sestru, brata u svijetu dalekom tom.

Mama i tata, požurite sa mnom ovog časa, sklopimo ruke svoje i iskrena srca pustimo želje svoje u nebo! Gle, već sutra hrabra vojska smjelo stupa i daleko i blizu donosi Krista!

O, da mi je biti misionar tamo daleko i ovdje blizu, bar jedno djetinjstvo učiniti više sretnim, bar jedan osmijeh podariti svijetu!

Motivacija

- Na ploči napisati riječ nada.
- Pitati učenike:
- Što za vas znači nada?
- Kad ste vi komu dali nadu?
- Čemu se sve nadate?
- Što je povjerenje?
- Imaju li nada i povjerenje što zajedničko?

Najava teme

Nalazimo se u jubilejskoj godini, kojoj je geslo „Hodočasnici nade“, pa je stoga i tema ove naše misijske kateheze nada, tj. Misionari nade među narodima. Pomoću evanđeoskog odlomka te prigodnih materijala produbit ćemo temu misija te misijskog poslanja u Crkvi.

Susret s evanđeoskim tekstom

Pročitati učenicima evanđeoski ulomak Mt 28, 19 – 20:

Podite, dakle, i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta!

Interpretacija teksta

Završetak Matejeva evanđelja daje uputu učenicima kako će nastaviti djelo navještaja Božjeg kraljevstva. Učenici dobivaju izričiti nalog „podite i učinite“. Isus ih šalje u nepoznato, ne nužno nepoznato okruženje, među nepoznate ljude, nego ih šalje u određenu misiju, koja im je nepoznata. I upravo u tome dolazi do izražaja nada. Daje im zadatak, zadatak koji će označiti širenje Kristove Crkve. Oružje koje im daje zapovijedi su i sakramenti. Zapovijedi koje uređuju život svake osobe i sakramenti koji uređuju život kršćanina. Upravo je to poslanje svakog misionara, a to je i poslanje svakoga kršćanina.

Isus šalje svoje učenike u svijet da šire evanđelje i donose nadu. Nada je kršćanska krjepost, snaga i način kako će nešto biti dobro na kraju. Iz tog uvjerenja, iz temeljne vrline koju učenici gaje, širi se radosna vijest na sve strane svijeta. Upravo je nada temelj i putokaz koji stoji u misijskom poslanju Crkve.

Stvaralačko izražavanje

Podijeliti učenike u dvije skupine, jedna skupina će izrađivati razglednice nade, a druga pismo misionaru.

Rad u skupinama

Razglednica nade

Učenici izrađuju razglednicu nade. Crtežima, geslom jubilejske godine, biblijskim citatima ukrašavaju prednju stranu razglednice, dok na stražnju stranu pišu riječi podrške, zahvale i ohrabrenja misionarima.

Na internetskim stranicama misijskog ureda pronaći će misionara ili misionarku kojemu/kojoj će uputiti razglednicu te adresu na koju će poslati razglednicu.

Pismo misionaru

Učenici izabiru jednoga hrvatskog misionara kojemu će napisati pismo

zahvale i podrške. Na internetskim stranicama misijskog ureda pronaći će misionara ili misionarku kojemu/kojoj će uputiti pismo te adresu na koju će pismo poslati.

Poželjno je prethodno istražiti život i rad izabranog misionara.

Sinteza s aktualizacijom

Nakon završenih razglednica i pisama misionarima učenici će predstaviti svoje radove.

Kao malo konkretno djelo, ali vrlo važno, jer molitva je glavno misijsko djelo i prva snaga nade, učenici će u paru napisati molitve za misije, za misionare, za sve one kojima su misionari potrebni.

Molitve čitaju naglas, što je ujedno i molitva za krajsata.

SLAVNA OTAJSTVA MISIJSKE KRUNICE

razmatranje jednog misionara

Pripremio: vlč. Franjo Jačmenica

Misionari i misionarke poslani su donositi poruku evanđelja cijelomu svijetu. Da bi uspjeli u toj misiji, potrebna im je duhovna potpora, kako njima, tako i stanovnicima misijskih zemalja. Molitvom Misijske krunice svi se uključujemo u evangeli-zacijsko djelo Crkve i živimo svoje misijsko poslanje u sredini u kojoj živimo.

Misijsku krunicu osmislio je sluga Božji nadbiskup Fulton J. Sheen, koji je bio nacionalni ravnatelj Papinskoga misijskog djela za širenje vjere Amerike od 1950. do 1966. godine.

Misijska krunica moli se na krunici karakterističnoj po svojim šarenim

bojama, od kojih svaka boja predstavlja jedan kontinent:

Afrika – zelena, Amerika – crvena,
Europa – bijela, Azija – žuta,
Australija i Oceanija – plava.

Razmišljao je kako zagrliti svijet molitvom te je osmislio Misijsku krunicu govoreći: „Onaj tko izmoli Misijsku krunicu, zagrlio je sve kontinente, sve ljude u molitvi.“ Nadbiskup Sheen istaknuo je da Krunicu molimo da bismo „pomogli svetomu ocu i njegovu Papinskomu misijskom djelu za širenje vjere, dajući mu praktičnu potporu, kao i molitve za siromašne misijske zemlje svijeta.“

MOLI VOLI!

1. otajstvo – „koji je od mrtvih uskrsnuo“

Plod otajstva: vjera i ljubav prema Bogu

„Ako Krist nije uskrsnuo, uzalud je dakle propovijedanje naše, a uzalud je i vjera vaša.“ (1 Kor 15, 17) Sveti Pavao podsjeća nas na bitan temelj naše kršćanske radosti, našeg razloga zašto smo katolici. Isus Krist je uskrsnuo, živ je, i poziva nas da ga slijedimo na putu vječne sreće. Uopće ne bismo mogli razmišljati o obnovi jednog naroda, jedne civilizacije a da joj ne pokažemo i ne posvjedočimo ljepotu naše vjere u uskrslog Spasitelja, nadu koju nam donosi i djelotvornu ljubav.

Kad mi je nadbiskup Franjo Kuharić predao misijski križ, na Misijsku nedjelju, 18. listopada 1981. godine, rekao mi je: „Idi i propovijedaj Isusa Krista raspetoga i uskrsloga!“

2. otajstvo – „koji je na nebo uzašao“

Plod otajstva: čežnja za nebom

„I reče im: 'Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju.' Gospodin Isus, pošto im to reče, *bude uzet na nebo i sjede zdesna Bogu*. Oni pak odoše i propovijedahu posvuda, a Gospodin surađivaše i utvrđivaše riječ popratnim znakovima.“ (Mk 16, 15. 20)

Isus je uzašao na nebo, ali će ponovo doći i uzeti nas k sebi, da i mi budemo gdje je on. A dotada misionari idu po svem svijetu i navješćuju evanđelje u svakoj kulturi.

Kod svake mise molimo: „čekajući blaženu nadu i dolazak Spasitelja našega Isusa Krista“. Gospodine, učvrsti nam ufanje!

3. otajstvo – „koji je Duha Svetoga poslao“

Plod otajstva: darovi Duha Svetoga i apostolski žar

Nakon trogodišnje škole s Isusom apostoli su primili Duha Svetoga. Jesu li zaista bili spremni naviještati ljudima ljubav Božju, Isusa i njegovo evanđelje? Hoćemo li mi ikada biti potpuno spremni? A izabrao nas je i nadahnuo nas svojim Duhom i poslao kao misionare naviještati evanđelje drugim narodima. Sveti Pavao kaže nam: „Bog hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine.“ (1 Tim 2, 4) Moleći ovu deseticu Krunice, molimo snagu Duha Svetoga da naviještamo radosnu vijest s jednostavnošću i bez straha. Gospodine, daj svojoj Crkvi uvijek hrabre i vesele misionare!

4. otajstvo – „koji je tebe, Djevice, na nebo uzeo“

Plod otajstva: ljubav prema Mariji

Presveta Djevica naša je Majka. Pokazuje nam put i spasenje predvodeći nas u nebo. Ona je naša nada jer nam pokazuje da ćemo i mi biti i dušom i tijelom s njezinim Sinom Isusom. Gospodine, koje li radosti za nas jer nam u Mariji pokazuješ ispunjenje svih obećanja dano onima koji prihvaćaju tvoju milost i tvoju ljubav!

5. otajstvo – „koji je tebe Djevice na nebo okrunio“

Plod otajstva: ustrajnost u milosti

O naša Gospo, ti si naša Kraljica. U tebi nam dobri Bog daje i Majku i Kraljicu. Presveta Djevice, svrni svoj pogled na nas koji klečimo pred tobom! Molimo te za narod kojemu smo poslani, da te nikada ne napusti. Molimo za njegov spas, da svaki član može prepoznati i prihvatiti ljubav tvojeg Sina, našeg Spasitelja Isusa Krista. Uvećaj u našim srcima pravu pobožnost prema tebi i tvojem Sinu!

DODATAK

BISKUPIJSKI RAVNATELJI PMD

PO NAD/BISKUPIJAMA U RH

Zagrebačka nadbiskupija	Preč. Matija PAVLAKOVIĆ	Voćarska cesta 106, p.p. 110 10001 ZAGREB
Bjelovarsko križevačka Biskupija	Vlč. Mijo POSAVEC	Župa Presvetog Trojstva Rovišće Trg hrvatskih branitelja 13 43 212 ROVIŠĆE
Križevačka eparhija	Preč. Ivan GRINIŠIN	GKT. Župni ured Okrugljačka 9 10090 SUSEDGRAD
Sisačka biskupija	Vlč. Ivan FALETAR	Župa sv. Marije Magdalene Matije Gupca 29 44210 SUNJA
Varaždinska biskupija	Vlč. Ivan KLJUNIĆ	Župa Sedam Žalosti BDM i Sv. Križa, Alojzija Stepinca 2 40329 KOTORIBA
Splitsko-makarska nadbiskupija	Don Ante GABRILO	Župa Presvetog Srca Isusova Trg Ivana Pavla II. 1, Košute 21240 TRILJ
Dubrovačka biskupija	P. Marijan ZUBAK	Župa Presvetog Spasitelja Malo selo 3 20236 MOKOŠICA
Hvarska biskupija	Don Ljubomir GALOV	Župa sv. Nikole Ulica kardinala Stepinca 10 21485 KOMIŽA
Šibenska biskupija	–	–
Riječka nadbiskupija	Mons. Sanjin FRANCETIĆ	Župa uznesenja BDM, Ulica Pavla Rittera Vitezovića 3, 51000 RIJEKA
Gospićko-senjska biskupija	Vlč. Pero JURČEVIĆ	Župa sv. Ivana Krstitelja Gornji Kosinj 34 53203 KOSINJ
Krčka biskupija	Don Božidar VOLARIĆ	Župa Sv. Ivana Krstitelja Lopar 291 51281 LOPAR
Porečka i Pulska biskupija	Vlč. Mirko VUKŠIĆ	Župa Rođenja BDM 1. Maja 3 52220 LABIN

Đakovačko-osječka nadbiskupija	Preč. Ante ŠIŠKO	Sv. Ćiril i Metoda, slavenski ap. Marka Divalta 71 31000 OSIJEK
Požeška biskupija	Vlč. Perica MATANOVIĆ	Župa Gospe Fatimske Alojzija Stepinca 127 31500 NAŠICE
Zadarska nadbiskupija	Don Jerko VULETA	Župa sv. Anselma Branimirova 2 23232 NIN
Vojni ordinarijat	Vlč. Slavko RAJIČ	Tupekova 16s 10360 SESVETE
Kotorska biskupija	Don Dejan TURZA	Crkva Sv. Marije Sutomore 85355 CRNA GORA

BISKUPIJSKI RAVNATELJI PMD U BIH

Mostarsko - duvanjska i Trebinjsko - mrkanska biskupija	Don Pero MILIČEVIĆ	Župa sv. Luke - Ilići Barakovac b.b. 88000 MOSTAR
Vrhbosanska nadbiskupija	Fra Stipan RADIĆ	Samostan sv. Ante, Bistrik Franjevačka 6 71000 SARAJEVO
Banjalučka biskupija	Vlč. Boris LJEVAK	Župa sv. Ilije Proroka Ul. Nikole Bojinovića 19 80230 GLAMOČ
Vojni ordinarijat	Vlč. Josip TADIĆ	Ministarstvo obrane BiH Ured katoličkog dušobrižništva Hamdije Kreševljakovića 98 71000 SARAJEVO

POPIS MISIONARA PO ZEMLJAMA POD SKRBI KONGREGACIJE ZA EVANGELIZACIJU NARODA

AFRIKA:

Benin:

1. S. Doroteja Dundjer, Družba Marijinih sestara čudotvorne medaljice
2. S. Ivančica Fulir, Družba Marijinih sestara čudotvorne medaljice

Kamerun:

1. Vlč. Karlo Prpić, svećenik Požeške biskupije

Demokratska Republika Kongo:

1. Fra Ilija Barišić, svećenik Franjevačke provincije Zadar
2. Fra Pero Čuić, svećenik Hercegovačke franjevačke provincije
3. S. Blaženka Barun, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
4. S. Erika Dadić, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
5. S. Mirabilis Višić, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
6. S. Mirjam Penić, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
7. S. Mislava Prkić, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
8. S. Romana Baković, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija
9. S. Samuela Šimunović, Družba školskih sestara franjevki – Splitska provincija

Etiopija:

1. Don Josip Ivan Soldo, salezijanski đakon

Kenija:

1. Fra Miroslav Babić, svećenik Franjevačke provincije Bosna Srebrena

Madagaskar:

1. S. Marica Jelić, Družba kćeri Marije pomoćnice

Nigerija:

1. S. Ana Marija Maleš, Družba karmelićanki Božanskog Srca Isusova
2. S. Lucija Vincek, Družba karmelićanki Božanskog Srca Isusova

Ruanda:

1. Don Danko Litrić, svećenik Hrvatske salezijanske provincije

Tanzanija:

1. Don Ante Batarelo, svećenik Splitsko – makarske nadbiskupije
2. Don Nikola Sarić, svećenik Splitsko – makarske nadbiskupije
3. Don Dražan Klapež, svećenik Splitsko – makarske nadbiskupije
4. Don Velimir Tomić, svećenik Mostarsko – duvanjske biskupije

Uganda:

1. S. Vedrana Ljubić, Družba Kćeri Božje ljubavi
2. S. Bogdana Markić, Družba Kćeri Božje ljubavi
3. Vlč. Gabrijel Jukić, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije
4. Don Jakoslav Banić, svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije
5. S. Ivka Lučić, Družba školskih sestara franjevki - Bosansko-hrvatska provincija
6. S. Elizabeta Žuljević, Družba školskih sestara franjevki - Bosansko-hrvatska provincija
7. S. Kata Karadža, Družba školskih sestara franjevki – Bosansko-hrvatska provincija

Zambija:

1. Don Boris Dabo, svećenik Krčke biskupije
2. Fra Ivica Perić, svećenik Franjevačke provincije Bosna Srebrena

AZIJA:

Mongolija:

1. Marko Dropuljić, salezijanski bogoslov

OCEANIJA:

Papua Nova Gvineja:

1. Krešo Gabričević, salezijanski bogoslov

Salomonski Otoci:

1. S. Augustina Nikolić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
2. S. Ruža Raič, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
3. S. Magdalena Marić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
4. S. Veronika Ćibarić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog

JUŽNA I SREDNJA AMERIKA:

Bolivija:

1. Fra Ivica Vrbić, svećenik Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Mandića
2. O. Karlo Ćavar, svećenik Hrvatske dominikanske provincije

Čile:

1. S. Adelina Franov, Družba kćeri milosrđa

Ekvador:

1. Don Luka Pranjić, svećenik Porečke i Pulske biskupije
2. S. Klementina Banožić, Družba Službenica milosrđa
3. S. Iva Jelić, Družba Službenica milosrđa
4. S. Lenka Čović, Zajednica Krista misionara molitelja
5. S. Magdalena Juretić, Zajednica Krista misionara molitelja

Peru:

1. Mons. Drago Balvanović, svećenik Banjalučke biskupije
2. Vlč. Marko Jukić, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije
3. S. M. Juliana Beretić, Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje

Venezuela:

1. Tomislav Puškarić, salezijanski bogoslov

SJEVERNA AMERIKA

Antigva i Barbuda:

1. O. Ante Jerončić, Družba Božje riječi – verbiti

Dominikanska Republika:

1. Don Marijan Zovak, svećenik Hrvatske salezijanske provincije

Haiti:

1. S. Liberija Filipović, Družba služavki Malog Isusa
2. S. Ana Uložnik, Družba služavki Malog Isusa
3. S. Mirjam Filipović, Družba služavki Kristovih

POPIS MISIONARA PO ZEMLJAMA KOJE NISU POD SKRBI KONGREGACIJE ZA EVANGELIZACIJU NARODA

JUŽNA I SREDNJA AMERIKA

Argentina:

1. S. Nives Kozarić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
2. S. Edita Lukić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
3. S. Vincenta Marić, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
4. S. Stanislava Saćer, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog
5. S. Samuela Vilenica, Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog

Brazil:

1. O. Milan Knezović, svećenik Družbe Božje riječi
2. S. Vendelina Kvesić, Družba karmelićanki Božanskog Srca Isusova
3. S. Beatrica Krstajić, Družba milosrdnih sestara sv. Križa
4. Rafael Gašpar, salezijanski bogoslov

EUROPA

Albanija:

1. S. Mirjam Glavina, Red bosonogih karmelićanki
2. S. Mihaela Grbeš, Red bosonogih karmelićanki
3. S. Ana Milković, Red bosonogih karmelićanki
4. S. Ancila Lulgjuraj, Red bosonogih karmelićanki
5. Fra Ilija Kovačević, svećenik Franjevačke provincije Bosna Srebrena

Island:

1. S. Celestina Gavrić, Družba karmelićanki Božanskog Srca Isusova

Kosovo:

1. S. Miroljuba Anđelić, Družba kćeri Božje ljubavi
2. Fra Lovro Gavran, svećenik Franjevačke provincije Bosna Srebrena

REDOVNICA: 43

REDOVNIKA: 17

DIJECEZANSKIH SVEĆENIKA: 11

UKUPNO: 71

POTICAJ DA ŽIVIMO RADOST

20. listopada je Gabrićevo. Godine 1988. na taj dan na glasu svetosti umro je hrvatski misionar u Indiji o. Ante Gabrić.

O. Ante Gabrić, isusovac i misionar, oduševljen za Boga, zahvaćen i ponesen njegovom ljubavlju, dosljedno je u životu provodio evanđelje, ljubeći Boga u bližnjima s kojima je dijelio sudbinu u najsiriromašnijem području svijeta, u Indiji, blizu Kolkate, na rubu bengalske prašume, okružen močvarama rijeke Gangesa.

O. Gabrić prošao je kroz mnoge opasnosti i nevolje, ali je do kraja zadržao nevjerojatan smisao za humor i vedrinu. Kad je doznala za vijest o smrti oca Gabrića, dugogodišnja njegova suradnica, danas sveta Majka Terezija iz Kolkate, rekla je: „On je bio svet.“

Na sprovodu o. Ante bilo je 20 000 ljudi, a većina od njih bili su muslimani i hindui. Ljudi su ga silno cijenili jer su u njemu prepoznavali Božju prisutnost i djelovanje.

Neka nam on bude poticaj da usmjerimo svoj život u smjeru Boga i živimo radost!

Molitva za proglašenje blaženim sluga Božjega o. Ante Gabrića

Oče Nebeski, u sluzi Božjemu Anti Gabriću, misionaru,
darovao si nam herojski primjer
kako se milosrdem i ljubavlju širi tvoje kraljevstvo.

Molimo te za milost da u vjeri Crkve
on bude što prije proglašen blaženim
i tako postane još bliži svima
koji mu se obraćaju u svojim potrebama.

Uvjereni da ti je svojim životom
i apostolskom revnošću omilio,
udijeli nam po njegovu zagovoru milost
za koju te sada molimo...

Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu.

„Mi se tužimo, mi sve gledamo kroz crne naočale...

Nemirni, nezadovoljni, žurimo se,

trčimo, letimo – i ne nalazimo mira ni ljepote.

A mir i ljepota tako su nam blizu, u nama su...!”

”

„Isus im ponovno reče: 'Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.' To rekavši, dahne u njih i kaže im: 'Primate Duha Svetoga.'“ (Iv 20, 21 – 22)

Krist neumorno evangelizira riječima i djelima, vidljivim znakovima pažnje i brige za ljude, po kojima prenosi Očevu ljubav. Stoga evangelizacija postaje vlastito poslanje Crkve, koju je utemeljio Krist. Naviještanje evanđelja mora se vršiti s nadom, koja otvara srce slušatelja za divote Očeve ljubavi. To je poruka koja zahvaća cijeli život i neraskidivo povezuje navještaj s djelatnom ljubavlju, koja promiče „cjelovitog čovjeka i sve ljude“.

Misionarsko poslanje pripada svim kršćanima, svim biskupijama i župama u svijetu. Nije dobrodošla pojava opadanja misionarskog žara, koja se može primijetiti u suvremenoj Crkvi, a koja je često posljedica pogriješna razumijevanja međureligijskog dijaloga, poštovanja tuđe slobode i slično.

Duh Sveti otvara Crkvu za svjedočanstvo u hrabroj slobodi, u praksi nove zapovijedi ljubavi karakteristične za Boga (*agape*). Duh čini cijelu Crkvu misionarskom, u svim njezinim članovima, i djeluje svugdje i u svim vremenima – do svršetka svijeta.

Važno je podsjetiti da je u svakom kontekstu, kada Crkva naviješta da je Bog ljubav, uz verbalni (kateheza) i molitveni (liturgija) navještaj, neodvojivo i promicanje čovječnosti – pozornost prema potrebama braće koje susrećemo na svojem putu, po uzoru na dobrog Samarijanca. To nazivamo **ljudskim promicanjem**. Ono izvire iz vjere u Krista i nikada u Crkvi ne će biti puka socijalna pomoć, već uvijek inteligentan pogled na stvarne potrebe brata, naroda kojemu naviještamo da je Bog ljubav.

Misionarska metoda mora se temeljiti na „**zajedništvu različitosti**“, odnosno na sposobnosti i pozivu da svi sjednemo za zajednički stol čovječanstva, donoseći ono što jesmo i što posjedujemo.

Dakle...

Svi na djelu, svi misionari radosti u svijetu, s Kristom i u Kristu, na slavu Očevu, u Duhu!

(O. Antonio Perretta)